

21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü

PKK ile Müzakere, Mütareke ve Kirli Barış Sürecinin Analizi

Yazar: Ümit Özdağ

Devletimizin ve milletimizin geleceği açısından hayati öneme sahip günlerden geçiyoruz. Önümüzdeki birkaç sene içinde gerçekleşecek gelişmeler çocuklarımızın nasıl bir Türkiye’de daha açık bir ifade ile Türkiye’den geriye kalan kısımda yaşayacağını belirleyecek.

Yaşanan gelişmeleri algılama konusunda aydın kamuoyu ikiye bölünmüş durumda. AKP Hükümetinin de desteklediği, eski komünist yeni liberal ve kendilerine muhafazakar diyen aydınlar, A. Öcalan ile yapılan müzakereleri büyük bir sevinçle karşılıyorlar. “Nihayet anaların gözyaşları denecek” diyorlar. AKP Grup Başkan Ayşenur Bahçekapılı “Bayram var, Bayram” diyerek süreci değerlendirmiştir. İktidar Partisinin grup başkan vekili Ayşenur Bahçekapılı, CHP ve MHP’yi kana istemekle suçlayıp, artık Türkiye’de CHP ve MHP’ye yer olmadığını söylerken, Türkiye’de bayram olduğunu açıklıyor.

Öte yandan Türk Milletinin çok büyük bir bölümü, MHP ve CHP, milliyetçi, vatansever aydınlar, gelişmeleri bütün bir endişe ve tepki ile izliyorlar, ülkemizin bir bölünme sürecine girdiğini ileri sürüyorlar.

Gelişmeleri izleyen milletimizin genellikle gelişmelerin alacağı şekil ile ilgili büyük endişe içinde olduğu görülüyor. Yapılan en son (Nisan 2013/Metorpoll) bağımsız çalışmanın ortaya koyduğu husus, “Öcalan ile yürütülen müzakereleri destekliyor musunuz?” sorusuna % 35 “evet”, % 58 “hayır” dediğidir. % 7 ise kararsız görünüyor.

Aynı gelişmeler ile ilgili olarak bir milletin mensupları bu kadar farklı iki tepki verebilirler mi? Evet, verebilirler. Birinci Dünya Savaşı sonunda imzalanan ve Türk Milletinin varlığına açıkça kasteden Mondros Mütarekesini herkes acı ve nefret ile hatırlayacaktır. Ancak Mondros Mütarekesi imzalandıktan

sonra İstanbul'da kutlamalar düzenlenmiş, fener alayları yapılmış, hatıra pulu basılmıştır. Kötü hatta milli bir felaket olduğu çok açık olan gelişmeleri dahi milletler hemen anlayamayabilirler.

Bugün yaşanan Öcalan ve PKK ile müzakere, sonra mütareke (ateşkes) ve nihayet kirli barış sürecini bir bütünlük içinde ortaya koyabilmemiz için 1984'den buyana Türkiye'nin terörizm ile mücadelede hangi aşamalardan geçerek bugüne geldiğini ortaya koymamız gerekmektedir. Çünkü, AKP Hükümetinin Öcalan ve PKK ile müzakere yolunu seçmesinin temel nedeni, "**PKK'yı, Kürtçülüğü Türkiye Cumhuriyetinin milli-üniter devlet yapısı üretmiştir**" ve "**terör ile mücadele edilerek sonuç alınmıyor**" gerekçeleridir.

Bu gerekçelerin doğru olup olmadığı ancak 1984'den buyana yaşananları tahlil edersek anlaşılabilir.

Kürtçülük Sorunu Türkiye Cumhuriyetinin Ürettiği Bir Sorun Mudur?

AKP Hükümeti ve destekleyen politik/kültürel çevreler, PKK sorununun Türkiye Cumhuriyeti'nin bir üniter milli devlet olmasından kaynaklandığına inanırlar ve savunurlar. Ne demektir milli ve üniter devlet. Türkiye Cumhuriyeti'nin milli devlet olması demek, Türk devleti olması demektir. Siyasi ve hukuki olarak Türk Milleti, Türkiye'de yaşayan ve vatandaşlık bağı ile Türk Milletine bağlı olan herkesin oluşturduğu millettir. Türkiye Cumhuriyetinin üniter devlet olması demek, TBMM'nin tek egemen olması ve tek başkentini Ankara olması demektir. Türkiye Cumhuriyeti'nin Türk devleti olmasından rahatsız olanlar, Selçuklu ve Osmanlı devletlerinin Türk Milletinin değil de hangi milletin devleti olduğu sorusuna cevap vermelidirler.

2. Abdülhamit Han anayasa tartışmaları sırasında şöyle demiştir: "Bir hükümdar için lazım olan şey, memleketin yararadır. Eğer bu yarar anayasanın ilanında ise, o da yapılıyor. Fakat iyi uygulanır mı, Türk'ün yararı saklı kalır mı, burasını kestiremiyorum."^[1] Keza Panislamizm politikalarını en yoğun uygulayan sultan olan 2. Abdülhamit Han Piriştina Belediye Meclisinin Arnavutça hutbe okunması kararına ret cevabı verirken, "Bu benim hükümlerimdir (egemenlik) hakkımdır. Hala dilimizi öğrenmemişler mi?" cevabını vermiştir.^[2]

Selçuklu ve Osmanlı Hakanları kendi egemenlikleri ile eşit olan her hangi bir egemenliği devletlerinin sınırları için de Osmanlı'nın adı üzerinde yıkılma dönemi hariç kabul etmemişlerdir. Özetle, Türkiye Cumhuriyeti, Türk ve tek egemen yapısı ile Selçuklu ve Osmanlı'nın devamıdır. Esasen TBMM 1922'de 308'nolu kararında bu hususu şöyle ifade etmektedir: "Osmanlı Devleti'nin kurucusu ve gerçek sahibi olan Türk Milleti..düşmanlarına karşı kıyam etmiş..bugünkü kurtuluş gününe vasıl olmuştur."^[3]

Buna rağmen,AKP zihniyeti milli-üniter devletten vazgeçilir ise PKK ve Kürtçülük sorununun da sona ereceğini düşünmektedir. Başbakan Erdoğan şöyle demektedir: "Osmanlı medeniyetinde farklılıklar zenginliktir. Ama Osmanlı'dan sonra zaafa uğradık ve neticesinde diğerleri, ötekileri, biz, onlar gibi bu tür yaklaşım tarzları birbirimize bağlayan kardeşlik özelliklerinde bir zafiyet meydana getirdi. Şimdi bunu aşmamız gerekiyor."

Buradaki algı şudur. İstiklal Savaşı'nı gerçekleştiren Atatürk ve heyeti Osmanlı'yı yıkmıştır. "Biz Türk'üz" demiş, diğer insanları yabancılaştırmıştır. Bu çok yanlış bir tarih algısı olmasına rağmen anılan çevrelerde geçerlidir. Ancak bu algı Türkiye Cumhuriyeti öncesindeki Kürtçü isyanları izah etmemektedir. Oysa Cumhuriyeti kuran Türk milliyetçileri Osmanlı devletinin yıkılmaması için Trablusgarb'tan Filistin Cephesine, Irak'tan Kafkas Cephesine yıllarca savaşmışlardır. Herkesin ayrıldığı noktada özellikle Balkan Savaşı'ndan ve nihayet Birinci Dünya Harbi'nden sonra geriye kalan Türkler, Türkiye Cumhuriyetini kurmuşlardır.

Oysa, Kürtçü isyanlar Türkiye Cumhuriyeti kurulmadan çok önce başlamıştır.**Babanzade Abdurrahman Paşa İsyanı, (1806-1823)**İsyan, Baban aşiretinden Süleymaniye kentinin kurucu lideri olan İbrahim Paşa'nın ölümünün ardından, aşiretin artan gücünden endişe duyan Osmanlı idaresinin, rakip aşiretten Halid Paşa'yı emir olarak atamasıyla patlak vermiştir.İbrahim Paşa'nın torunu Abdurrahman Paşa'nın 3

yıl süren bu isyanı, 1808 yılında bastırılmış ve Abdurrahman Paşa, İran'a sığınmıştır. İsyani, İran tarafından desteklenmiştir. 1823'e kadar sürmüştür.

İkinci isyan **Babanzâde Ahmet Paşa isyanıdır(1812)**.Türk-Rus Savaşı'nın(1806-1812) sonlarına doğru ve Osmanlı Devleti'nin Sırp isyanıyla uğraştığı bir dönemde, yineaynıaileden, Babanzade Ahmet Paşa'nın başlattığıisyan, 1812'de bastırılmıştır.

Üçüncü isyan, Mîr Muhammed isyanıdır(1830).Soran Aşiretinin lideri Mir Muhammed Paşa'nın, Mısır Valisi Mehmet Ali Paşa 'nın isyanından cesaret alarak çıkardığı ayaklanmadır. Bu isyan sürecinde, Yezidiler, Baban Emirliği ve yerel aşiretlerle de çatışan ve Musul'a kadar geniş bir bölgede etkin olan Mir Muhammed, 1836 yılında bölgedeki din âlimlerinin Mir Muhammed'in isyanını onaylamayan ve kınayan fetvalarının da desteğiyle, güçlü bir Osmanlı müdahalesinin ardından isyan bastırılmıştır.

Dördüncü isyan Revandüzlü Kör Mehmet İsyanıdır (1832). Revandüz hakimi Kör Mehmet Paşa liderliğinde Kuzey Irak'ta gerçekleşmiş ve Osmanlı'nın, Mısır Valisi Mehmet Ali Paşa'nın Ordusuna Nizip'te yenilmesi üzerine; 1833'de Mardin ve Diyarbakır'a kadar genişlemiştir. Ancak, bir sene sonra, Mehmet Reşit Paşa komutasında ilerleyen Osmanlı Ordusunun etkisi ve Kürt dini liderlerin tepkisi ile isyan sona ermiştir. Kör Mehmet, 1836'da yakalanarak, İstanbul'a götürülmüştür.

Beşinci isyan, Cizreli Bedirhan Bey İsyanıdır (1836). Bedirhan Bey, 1831'de Yeniçeri teşkilatını lağvetmiş ve yeni ordu için asker isteyen İstanbul'un talebini, Türk-Rus savaşından istifade ederek geri çevirmişti. 1836'ya kadar Cizre'deki diğer aşiretleri etrafında birleştiren Bedirhan Bey, Osmanlı'ya isyan etmiştir.

Altıncı isyan Yezdan Şer İsyanıdır(1855).1855'te, Bedirhan Bey'in yeğeni Yezdan Şer isyan etmiş ve Musul'dan Van Gölüne kadar geniş bir bölgeyi kontrol altına almıştır. Rus Ordusu çekildikten sonra, umduğu İngiliz desteğini sağlayamayınca çökmüştür. Daha sonra Yezdan Şer tutuklanmıştır.

Yedinci isyan Şeyh Udeyduallah İsyanıdır. (1880)19. yüzyıldagerçekleşenson isyanınönderliğiniNakşibendiŞeyhiŞeyhUbeydullah yapmıştır.İran'daki Kürtlerin maruz kaldıkları girişimleri bahane ederek, 20 bin isyancıyla, İran'a girmiş ve birçok Azeri Türk'ünün de katledildiği saldırıda bulunmuştur. 1881'de Şeyh'in Osmanlı tarafından tutuklanmasıyla son bulmuştur. 2. Meşrutiyet'in ilanı üzerine Rusya'nın tahriki ile Molla Selim İsyanı 1913'de Taşnak partisi ile işbirliği içinde başlamıştır. Özetle, bölücülük sorunu Türkiye Cumhuriyetinin milli ve üniter devlet yapısının ürettiği bir sorun değildir. Bölücülük sorunu 19. Yüzyılın başından itibaren devletin başına birçok badire açmış bir şekavettir.

GÜVENLİKÇİ ANLAYIŞ SONUÇ VERMEDİĞİ İÇİN PKK İLE MÜZAKERE BİR ZORUNLULUKTUR

PKK ile müzakereleri haklı göstermek için ileri sürülen ikinci gerekçe, ise terörle mücadelenin başarılı olmadığıdır. Şimdi bu tezi de inceleyelim. AKP Hükümeti ve destekçileri edilgen, teslimiyetçi ve müzakereci stratejiyi haklı göstermek için "**Terör 1984'den beri devam ediyor. Güvenlikçi anlayış ile bir yere varılamadı. Demek ki müzakere doğru**" söylemini kullanmaktadırlar.

Oysa,1984'den 1999'a kadar PKK ile süren mücadele sonunda PKK askeri olarak yenilmiş, hedeflerini gerçekleştirme engellenmiştir. PKK, 15 Ağustos 1984'de Eruh ve Şemdinli'ye yaptığı saldırıdan sonra "**Bağımsız, Birleşik Sosyalist Kürdistan**" hedefini ilan etmiş ve stratejik savunma, stratejik denge ve stratejik saldırı konseptine dayanan Maoist Halk Savaşı ile Türk Ordusu'nu G.D. Anadolu'dan çıkarma hedefini açıklanmıştır. PKK 1990'ların başında kendisini bu hedefe yakın görmüş, Öcalan 50 bin kişilik bir orduya ulaşacaklarını açıklamıştır. PKK, Türkiye'yi cephe, Kuzey Irak'ı ise cephe gerisi olarak ilan etmiş, terörü Kuzey Irak merkezli olarak geliştirmiş ve Türkiye'ye taşımıştır.

1987'de sıkıyönetimin kalkması ve Olağanüstü hal rejiminin uygulanmaya konulması ile TSK terörle mücadeleden büyük ölçüde çekilmiş ve terörle mücadele İç İşleri Bakanlığı tarafından devralınmıştır.

1990 Kuveyt Savaşı sonrasında Kuzey Irak'ta oluşan boşluk PKK için büyük bir fırsat olmuş, PKK gelişmesini sürdürmüştür. 1992 Kasım'ında TSK'nın başlattığı Kuzey Irak operasyonu ile birlikte ordu, terör ile mücadeleyi İç İşleri Bakanlığı'ndan sıkıyönetim ilan edilmeden devralmıştır. Türk Ordusu, 1993-1997 arasında uygulanan Türkiye'de "alan hâkimiyeti" ve PKK'nın "cephe gerisi" olan Kuzey Irak'ı ise sürekli sınır ötesi operasyonlar ile cepheleştirecek, 1997 senesine gelindiğinde PKK'yı askeri olarak mağlup etmiştir. 1998 terörün statikleştiği yıldır. PKK, eylem gücünü büyük ölçüde yitirmiş, Kuzey Irak'tan gerçekleşen PKK sızmaları ülkemizin iç kesimlerine ilerleyemeden güvenlik güçleri tarafından Hakkari'de yok edilmiştir. PKK Eylül 1998'de tek taraflı ateşkes ilan etmek zorunda kalmıştır.

Ekim 1998'de Cumhurbaşkanı S. Demirel TBMM'nin açılış konuşmasında Suriye'yi Öcalan'ı teslim etmemesi durumunda savaş ile tehdit etmiştir. Şam, Öcalan'ı derhal sınır dışı etmiştir. Öcalan, Rusya, İtalya, Yunanistan ve Afrika üzerinden çıktığı yolculuğun sonunda yakalanmıştır. Türkiye'nin Yunanistan'ı tehdit etmesi ve bir Türk-Yunan savaşı çıkma ihtimali ABD'yi harekete geçirmiştir. ABD'nin Öcalan'ın bulunduğu Kenya'ya ve Yunanistan'a baskı yapması sonucunda, Öcalan Türk devletine teslim edilmiş ve 31 Mayıs 1999'da İmralı'da yargılanmaya başlanmıştır.

Yargılama sırasında Öcalan asılmamak kaygısı ile PKK'nın Kuzey Irak'a çekilmesini istemiş, örgüt bu emre uymuştur. Türkiye, PKK tarafından ilan edilen ateşkesi kabul etmemiş ve terör örgütü ile mücadele sürdürülmüştür. Kuzey Irak'a çekilen 500 PKK'lı geri çekilme sırasında çıkan çatışmalarda öldürülmüştür. Ancak mücadele bununla da kalmamıştır. TSK, 2002 sonuna kadar PKK ile mücadelesini Kuzey Irak'ta sürdürmeye devam etmiştir. Bütün bunlar göstermektedir ki, Öcalan ile 57. Hükümet döneminde İmralı'da istihbarat almak amacı ile askerler ve istihbaratçılar tarafından görüşülmüş ancak AKP Hükümetinin yaptığı gibi müzakere ve pazarlık yapılmamıştır. Bu dönemde Öcalan ile yapılan görüşmelerin niteliği Öcalan'ın sorgulaması olmuş, Öcalan'ın karşısına Başbakanın temsilcisi çıkmamıştır.

Özetle, PKK ile askeri mücadele PKK'nın bağımsız devlet hedefine ulaşmasını engellemiştir. PKK'nın ilan ettiği bağımsız, birleşik, sosyalist Kürdistan hedefi engellenmiştir. Lideri Öcalan ve askeri lideri sayılan ŞemdinSakık yakalanmıştır. 20 bin terörist öldürülmüştür.

2000'de 29, 2001'de 20 ve 2002'de 7 şehit verilmiştir. Türkiye içinde terör eylemleri sona yaklaşır iken Türkiye, terörle mücadeleyi tamamen Kuzey Irak'a taşımıştır. Başarısız oldu dedikleri güvenlikçi anlayış bu sonucu almıştır. Bu bir başarıdır. PKK terörü etkisiz kılınmıştır, terör örgütünün ülke üzerindeki baskısı ortadan kaldırılmıştır. PKK kendisini Kuzey Irak'ta savunmaya zorlanmıştır. Öcalan, İmralı'da bir mahkum haline gelmiştir.

AKP DÖNEMİNDE PKK TERÖRÜNÜN TIRMANMASI

2003'den itibaren PKK terörü tekrar tırmanışa geçmiştir. Bunun beş temel nedeni vardır. Bunlar,

a) AKP Hükümeti ABD'nin Irak'ı işgali sonrasında terör örgütü ile etkin mücadele için düzgün bir politika geliştirememiştir,

b) Avrupa Birliği'ne tam üyelik uğruna ancak Batı Avrupa'da uygulanacak hukuki mevzuat Türkiye'ye taşınmış ve güvenlik güçlerinin terörle mücadele için sahip olması gereken hukuki imkanlar ellerinden alınmıştır. Yol denetimleri kaldırılarak, PKK'luların karayollarını istedikleri gibi kullanmasının önü açılmıştır. Kırsalda gıda denetimleri kaldırılarak, PKK'nın dağ kadrolarının beslenmesinin önü açılmıştır.

c) AKP Hükümeti terör ile mücadelede doğru bir anlayış ile gerekli önlemler almadığı gibi, Türk Silahlı Kuvvetlerine karşı yürütülen sert mücadele ile terörle mücadelenin en seçkin isimleri tutuklanmıştır.

d) Kuzey Irak'taki PKK kamplarına yönelik sınır ötesi operasyonlar için TSK'dan gelen talepleri Hükümet göz ardı etmiştir.

e) Başbakan yardımcısı Beşir Atalay'ın 2 Mayıs 2013'de "Bizim temel icraatımız, daima köklü belirlenmiş stratejilerimiz. Şu günlerde çözüm süreci diye bir çalışmamız var. Bu yeni bir şey değil. 11 yıl önce başlattığımız çalışmanın yeni bir evresidir. 14 Ağustos 2001'de kurulduğunda yapılan programda bugünkü yaptıklarımızın ana hatlarıyla yazılı olduğunu görürsünüz. Çok iyi çalışarak yazdık biz o programı" diyerek, AKP'nin daha ilk günden PKK terörü ile mücadele etme amacının olmadığını ortaya koymuştur.[4]

AKP Hükümetlerinin politikaların ve hatalarının neticesinde PKK terörü tırmanışa geçmiştir. 2003'de 31, 2004'de 75, 2005'de 105 askerimiz şehit olmuştur. Nihayet 2006'da AKP ile PKK arasında İngiltere'nin hakemliğinde Oslo'da müzakereler başlamıştır. Müzakereler devam ederken, terör de devam etmiştir. 2006'da 111, 2007'de 146, 2008'de 171, resmi açılım yılları olan 2009'da 56, 2010'da 88 ve 2011'de 99 şehit verilmiştir.2012'de ise 123 şehit verilmiştir.

Üstelik, PKK terörü son on yılda tırmanırken, AKP Hükümeti PKK'nın nihai hedefi olan ayrı milletleşme ve kaçınılmaz olarak devletleşme sürecine hizmet edecek olan adımlar atmış, tavizler vermiştir. Bu çerçevede;

- 1)TRT Şeş adı ile devlet Kürtçe televizyon yayınına başlamıştır.
- 2)Kürtçe devlet okullarında seçmeli ders olmuştur.
- 3)Üniversitelerde Kürtçe bölümleri açılmıştır, öğretmen yetiştirilmeye başlanmıştır.
- 4)PKK'nın siyasi koluna Kürtçe propaganda yapma imkanı verilmiştir.
- 5)Etnik örgütlenmeler ve bölücü propaganda serbest kalmıştır.
- 6)Belediyeler Kürtçe yazışma yapmaktadırlar.
- 7)Kürtçe bilme şartı ile kamu personeli istihdamı yapılmıştır.
- 8)Merkezden bağımsız Bölgesel Kalkınma Ajansları kurulmuştur.
- 9)Mahkemelerde ana dilde savunma hakkı kabul edilmiştir.
- 10)Büyükşehir belediyeleri yasası ile idari federasyonun alt yapısı kurulmuştur.[5]

Özetle, 30 yıldan bu yana bitmeyen terör sloganı bir yalandır. Terör güvenlikçi önlemler ile büyük ölçüde bitirilmiş, AKP'ye terörsüz bir Türkiye teslim edilmiştir. Terörü canlandıran AKP'nin son 10 yılda uyguladığı politikalar. Bundan dolayı doğru tespit son 10 yıldır bitmeyen terördür. Bu politikalar, yenik, Kuzey Irak'ta yaşamı için mücadele eden bir terör örgütünü, bugün 1984'den bu yana en güçlü olduğu konuma getirmiştir. Nisan-Mayıs 2013 itibarı ile PKK'ya katılım en üst seviyesindedir. Örgüt telsiz çağrılarında "Şimdi bize katılanlar Kürdistan eyalet kurulduktan sonra güvenlik görevlisi olacak" diyerek propaganda yapmaktadırlar.

Bu politika sonucunda Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi 23 Nisan 2013 tarihli raporunda PKK'yı terörist değil aktivist olarak nitelendirmiştir. 25 Nisan 2013'de Beyaz Saray'dan yapılan açıklamada da PKK çekilmesinden bahsedilirken, PKK terör örgütü olarak nitelendirilmemiştir.

2002'de İmralı'da bir mahkum olan Öcalan, bugün Time dergisine göre dünyanın en etkili 100 kişisinden birisidir.

PKK, terörü devam ettirdiği halde AKP Hükümeti tarafından muhatap alındığını görmenin rahatlığı içinde terörü müzakere masasında baskının aracı haline getirmiştir. Oslo'da Başbakanın özel temsilcisi PKK temsilcilerine PKK üzerindeki baskıların kaldırıldığını, aksine baskı yapan bürokratların PKK

tarafından Hükümete şikayet edilmesi gerektiğini söylemiştir.

Başbakanın Başdanışmanı Oslo'da PKK'lı muhataplarına şöyle demektedir: "Geliştirilen bir özgürlük alanı açıldı...Bir noktaya kadar tolere edebiliyorsunuz. Çünkü dediğim gibi alandaki valiler, emniyet müdürleri bu noktada gerçekten çok değerli insanlar.Yani şu anda sizi bilmiyorum. Spesifik olarak isim vererek şikayet edebileceğiniz şu adam düşmandır bu adam şeydir."Bu cümleler AKP döneminde terörle mücadelenin ruhunu ortaya koymaktadır. Diğer bir ifade ile AKP Hükümeti terör ile mücadeleyi yasaklamış ve hatta cezalandırmıştır.

Oslo'da Başbakan'ın özel temsilcisinin ifade ettiği gibi Türk Ordusu'nun PKK'ya karşı bütün planlı operasyonları durdurulmuştur. Askerlik yapan herkes bilir planlı operasyonların durdurulması terörle mücadelenin durdurulmasıdır. Bütün bunlar olurken, PKK ise terör eylemlerini tırmandırmaya devam etmiştir.

Nihayet Ocak 2009'da TRT 6'in yayına başlamasını Temmuz 2009'da Kürt Açılımının ilan edilmesi izlemiştir. Açılımdan sorumlu Başbakan yardımcısı Beşir Atalay STÖ'ları televizyonlar eşliğinde dolaşarak gezerken ve görünürde sözde çözüm önerileri toplar, özde halkı sürece alıştırmak için psikolojik operasyon yaparken, Oslo'da PKK'lılar ile 9 maddelik bir protokol üzerinde anlaşma sağlanmıştır. Bu noktada TSK'nın nasıl yıpratıldığını ele alalım.

2007 SONRASINDA TSK YIPRATILMIŞTIR

2007 sonrasında Türk Ordusu'nun karşı karşıya olduğu süreç, bir ordunun karşı karşıya kalabileceği en hüzün verici durumdur. Şüpheli deliller ile yargılanan subay ve generaller, terörist olarak mahkum olan Genelkurmay başkanı ve komuta kademesi, intihar eden kahramanlar. Neticesinde savaş yeteneğini yitirmiş bir deniz kuvvetleri, savaş yeteneği ağır darbe almış ve uçaklarının tamamını uçuramayacak bir hava kuvvetleri, bütün güvenlik sırları, savaş planları ortaya dökülmüş bir ordudan bahsediyoruz.

TSK kadrolarına karşı sürdürülen psikolojik savaş neticesinde ağır bir baskı süreci Harp Okulundaki öğrenciden başlayarak en üst rütbedeki genelkurmay başkanına kadar uzanmaktadır. Türkiye'de her subay her an tutuklanma, casusluk ve terörist olmakla suçlanma ihtimali ile karşı karşıya görev yapmaktadır.

Terörle mücadelenin efsane çocukları "özel kuvvet" mensuplarına suikastçi katil muamelesinin yapılmış, Türk ordusunun en seçkin subayları ahlaksızca "çocuk katili olmakla" suçlanmışlardır. Komutanları Korg. Engin Alan mahkum olmuştur. Özel Kuvvetin Cumhuriyet tarihi boyunca yetiştirmiş olduğu en başarılı isimlerden birisi olanTürk ordusundaki tek üç üstün cesaret ve feragat madalyası, altı üstün birlik yetiştirme takdirnamesi ve 180 takdirname sahibi olan Alb. Levent Gökteş'in yıllardan beri hapisnede olması herhalde silah arkadaşlarının moralini yükseltmiyordu.

Seçkinlerin en seçkinleri olan ve gizli ve açık operasyonlarda en önde giden hem Kardak'ta ve hem Cudi'de savaştan SAT'çıların da başına gelenler silah arkadaşlarını acaba nasıl etkilemektedir?

PKK'ya karşı mücadelede en öndeki güç olan Jandarma Genel Komutanlığı sistemli saldırılar ile yıpratılmıştır. Komutanlığın geleceği belli değildir. Jandarma Genel Komutanlığı Türkiye'nin % 92'sini kaplayan bir alanda 83 İl alay komutanlığı, 900 ilçe jandarma komutanlığı ve 2000 jandarma karakolu ile yurt sathına yayılan bir güçtür. Terörle mücadelede de uzmanlaşmış kadroları ile; 5384 subay, 22 bin astsubay, 24 uzman çavuş, 55 uzman erbaş ve 133 bin erden oluşan bu profesyonelleşmiş güçten şimdi bütün erler tasfiye edilerek küçültülmesi ve Jandarma Genel Komutanlığı tekerlekleri olmayan bir arabaya dönüşmesi planlanmaktadır.

Oslo sürecinde askere "operasyon yapmayın" baskısında bulunulması, jandarma istihbaratın sahaya çıkarılmaması, birçok jandarma karakol komutanının kendisine bağlı olan köyleri bile ziyaret edememesi neticesini vermiştir. Jandarma'nın PKK ile mücadelede efsane komutanları Tuğg. Ali Aydın, Albay Cemal

Temizöz, Albay Abdülkerim Kırca, Albay Hasan Atilla Uğur'un akibetlerinin silah arkadaşlarının moralini yükselttiğini söylemek mümkün değildir.

Sonuç olarak bir subayın yazdığı mektuptan özetlemek gerekir ise savaşın doğasını bilmeyen, bölgenin üstünden uçarak dahi geçmemiş olan köşe yazarlarının şehit veren, gazi olan, şehit olan, barut kokan subayları gazetelerdeki köşelerinde cahilce infaz etmeleri, haklarında açılan soruşturmalar, Hakkari'de olduğu gibi PKK'nın döşediği mayınların TSK'ya mal edilmesi, 1990'lı yıllarda PKK ile mücadele eden subay ve polis kadrolarının Öcalan'ın önerdiği Hakikatleri Araştırma Komisyonunda yargılanacak iddialarının ortaya atılması ve yalanlanmaması, Genelkurmay Başkanı'nın terörist olarak bütün karargahı ile tutuklu olması, PKK ile değil, TSK ile mücadele edildiği inancını vermektedir.

TSK'ya yönelik bu saldırı ve komploların amacını belki de en iyi özetleyen Taraf gazetesi yazarı Melih Altınok'un şu satırlarıdır: "Bu gazete ve tekмили birden yazarları, daha 1-2 yıl önce, icraatları bugünkü çözüm süreci projesinin yanında teferruat sayılacak hükümeti, Erdoğan'ı alkışlamıyorlar mıydı? Ergenekon davasındaki, Balyoz'daki 12 Eylül referandumundaki hakkaniyetli tavrımız hangi sürecin başlaması içindi?"[6]

PKK İLE İKİNCİ MÜCADELE SÜRECİ

PKK ile sürdürülen Oslo Müzakerelerinin 2011'de PKK'nın Silvan saldırısından sonra kesilmesini takiben güvenlik güçleri terörist örgütün kent kadrolarını oluşturan KCK'lılara karşı kapsamlı operasyonlar geliştirmişlerdir. 2002'den sonra terörle mücadele adına yapılan tek doğru eylem, KCK operasyonlarıdır. Ayrıca Öcalan'a tecrit politikası uygulanarak, PKK'yı yönetmesi engellenmiştir.

PKK, bu siyasete "halk savaşı" adını verdiği terörist saldırılar ile cevap vermeye çalışmıştır. PKK'nın halk savaşı siyaseti 2012 yazında Hakkari'de alan hakimiyeti girişimi aşamasına ulaşmış ise de örgüt başarılı olamamıştır.

Bu aşamada Abdullah Öcalan ile Hükümet arasında gizli müzakereler başlamıştır. AKP Hükümeti Öcalan'a uygulanan tecriti kaldıracaktır. PKK üzerinde tekrar etkinlik sağlamasının yolu bulunacaktır. PKK üzerinde etkinlik sağlayan Öcalan ise PKK'nın sınır dışına çıkmasını sağlayarak AKP Hükümetinin elini rahatlatacak ve bu da daha kapsamlı anayasal reformlar yapmasının önünü açacaktır. Hükümet ise Öcalan ve PKK'ya samimiyetini göstermek için KCK'lıların serbest bırakılması ve Kürtçe savunma hakkı dahil bazı adımlar atacak, gelecekte yapılacak etnik reformların perspektifini ortaya koyacaktır.

2012 yazı sonunda hapisanelerdeki PKK'lıların, "Kürtçe savunma hakkı" ve "Öcalan'a tecridin kalkması" talepleri ile sahte kitlesel açlık grevi başlamıştır. 68 gün sürdüğü iddia edilen açlık grevinde kimse ölmemesine rağmen bir medya kampanyası ile Türkiye açlık grevi gerilimine sokulmuş, her gün kitlesel ölümlerin her an başlayabileceği haberleri yayılmıştır.

PKK açlık grevinin ilk aşamasında AKP 4. Olağan Kongresi 30 Eylül 2012'de yapılmış, Başbakan Erdoğan bu kongrede PKK Açılımı sürecinin en radikal adımlarının kısa zaman içinde atılacağını açıklamıştır. Bu adımlar;

- 1)Anadilde savunmanın sorun olmaktan çıkarılması,
- 2)Anadilde kamu hizmetlerine erişim,
- 3)Ayrımcılıkla mücadele ve eşitlik komisyonu kurulması,
- 4)Kamu hizmetlerinde Kürtçe tercümanlık,
- 5)Nüfusunun 3'te 2'si Büyükşehir belediyesi sınırlarında yaşayan bir Türkiye olarak tanımlanmıştır.

AKP 4. Kurultay'ın da Başbakan Erdoğan tarafından duyurulan yeni adımlar hızla atılmaya

başlanmıştır.11 Kasım 2012'de Büyükşehir Yasa tasarısı muhalefetin büyük tepkisi ve direnişine rağmen kabul edilmiştir. AKP Hükümeti 12 Kasım'da anadilde savunma hakkı ile ilgili yasa tasarısını TBMM'ne vermiştir. KCK'nın istediği gibi Kürtçe savunmanın önü açılmıştır. 12 Kasım 2012'de MİT ile Öcalan arasında görüşme yapılmıştır. Sahte açlık grevi Öcalan'ın 17 Kasım 2012'de verdiği talimat ile sona ermiştir. Öcalan'a uygulanan tecride kaldırılmıştır. 23 Kasım'da MİT ile Öcalan arasında ikinci görüşme yapılmıştır. 3 Ocak'ta Öcalan ile MİT ve Öcalan-BDP görüşmesi yapılmıştır.3 Ocak'ta Ahmet Türk ve Ayla Akat Ata İmralı'da BDP adına A. Öcalan ile bir araya gelmişlerdir.

07 Ocak 2013'de Erdoğan Öcalan ile artık "mütareke" yani ateşkes anlamına gelen yeni bir sürecin başladığını şu şekilde açıklamıştır: "Gelecekte Oslo'ya benzer, Oslo olmaz da başka bir yer olur." Öcalan ile görüşmeler kamuoyuna İmralı ile görüşmeler şeklinde sunulmuştur. Sanki görüşmeler bir ada ile yapılıyor imiş gibi kamuoyu uyutulmak istenmiştir. Bu arada 16 Ocak 2013'de BDP eşbaşkanı Selahattin Demirtaş'ın Diyarbakır'da yaptığı bir açıklama dikkatlerden kaçmış olmasına rağmen büyük bir önem taşımaktadır. Demirtaş şöyle demektedir: **"Süreçte sadece Türkiye'deki Kürtlerin kaderi çizilmiyor, bütün Kürdistan'ın kaderi çiziliyor. Kürtlerin ulusal taleplerde birlikte hareket etmeleri gerekiyor. Sürece Erbil veya İmralı-Erbil adı verilebilir? Diğer tüm grup ve fraksiyonları da bu sürece katmalıyız"**

Demirtaş'ın bu açıklamasına 04 Şubat 2013'de Erdoğan'ın yaptığı bir başka açıklama sanki cevap niteliği taşımaktadır: **"Karşımızda siyasi muhataplarımız olabilir. Bunlar yerli de olur, uluslararası da olur ve uluslararası camiadan istifade edeceksek onlarla da bu işi görüşürüz. Nitekim görüşüyoruz, ben de görüştüm."** Açık olan husus, Öcalan ile görüşmelerin bir ayağını Barzani diğer ayağını ABD/AB eksenlerinin oluşturduğudur

Bütün bu süreç yaşanırken, Türk Milletine yönelik kapsamlı bir psikolojik operasyon başlamıştır. Bu psikolojik operasyonun üç boyutu vardır.

Birinci boyutu Öcalan'ın olumlu bir kişilik olarak sunulması oluşturmaktadır. AKP Hükümetinin önde gelen isimlerinin başını çektiği bir A. Öcalan'ı güzelleştirme psikolojik operasyonu yapılmaya başlanmıştır. Başbakan yardımcısı Bülent Arınç'ın ifadeleri ile Öcalan, Türkiye Cumhuriyetinin hataları sonucunda iyi bir Müslüman genç iken Kürtçü olmuş bir kader kurbanı olarak sunulmaya çalışılmıştır.

İkinci boyutu müzakere sonuçlarının topluma kabul ettirilmesi için AKP Hükümeti tarafından yapılan **"PKK'ya taviz vermeyeceğiz"** açıklamaları teşkil etmektedir. Ayrıca Öcalan'ın şartlarının devlet ve millet tarafından kabul edilebilir olduğu propagandası da bu hedefe ulaşılmasına yardım etmesi amacı ile yapılmıştır. Cengiz Çandar bu süreci şöyle özetlemektedir: "Kısacası kamuoyunda 'Öcalan bu sefer işbirliğine çok yatkın ve PKK'yı dışarıya çıkaracak' izlenimi yaratıldı. Bunun ne karşılığında olduğunu ise bilmiyorduk biz. Bu soruyu soranlara 'savaşın devamını istiyor' suçlaması yapıldı. Bu soruyu ortaya atarsan fitne sokuyordun ve Başbakan bu soruya cevap vermek zorunda kalacağı için sinirlenebilirdi." [7]

Üçüncü boyutunu halkın Öcalan ile görüşmeleri desteklediği düşüncesinin yayılması çalışmaları oluşturmuştur. Müzakereler ile ilgili kamuoyundan gelen gerçek ve sert tepkileri yansıtan kamuoyu araştırmalarına karşı sahte kamuoyu araştırmaları piyasaya sürülmeye ve basında yayınlatılmaya çalışılmıştır. Oysa değil sadece kamuoyunda AKP parti grubu içinde bile sert tepkiler vardır. Bundan dolayı Erdoğan, Kızılıhamam toplantıları ile meclis grubunu denetim altında tutmaya ve teşkilatlardaki sapmaları engellemeye çalışmaktadır.

AKİL ADAMLAR-PSİKOLOJİK SAVAŞIN ELEMANLARI

Bu üç aşamalı psikolojik operasyona akil adamlar yeni bir boyut kazandırmışlardır. Öcalan ve Murat Karayılan tarafından önerilen ve nihayet, AKP ve PKK'nın isimlerde uzlaşması ile kurulan, içlerinde KCK davasından yargılananların da bulunduğu akil adamlar kurulunun amacı PKK'ya verilecek tavizler konusunda toplumu hazırlayacak bir psikolojik operasyon gerçekleştirmektir. Akil adamlar, Erdoğan'ın ifadesi ile "halka psikolojik operasyon yaparak" PKK ile üzerinde uzlaşılacak çözüme Türk Milletini ikna

etmek için kurulmuş bir psikolojik operasyon heyetidir.

Akil insanlar heyeti **televizyonlardan, gazetelerden, internetten sonra şimdide şehirleri dolaşarak, Türk Milletini kısaca söyleyelim aşamalı olarak “Bölünmeye razı etmeye” çalışacaklardır.** Akil adamlardan Can Paker “Keşke Öcalan özgür olsa” diyor. Akil adamlardan Prof. Dr. Baskın Oran, “Barış gelmez ise AVM’ler havaya uçar, kan gölüne döner ortalık” diye milleti PKK adına tehdit ediyor. Mustafa Armağan eyalet sisteminden bahsetmektedir. Akil insan Abdurrahman Dilipak, “yeni devlet adamımız Abdullah Öcalan, eski devlet adamımız Süleyman Demirel’den daha sahici” demektedir.[8]

Tabii ki, ne AKP Hükümeti ne de akil adamların PKK’lı olanlar hariç büyük bir bölümü, Türkiye’nin bölünmesini istemiyor. Hatta, bir çoğu “PKK ile mücadele etmeye devam edersek bölünürüz” şekilde düşünüyorlar. Ancak, saptıkları yol Türkiye’yi kaçınılmaz olarak bir kırılma noktasına doğru sürükleyecek. Türk Milletine anlatılacak olan nedir? Türk Milleti terörün bitmesini istemiyor mu? Türk Milletinin “barışa” doğru ifade ile huzura ikna edilmesine gerek yoktur. Terörü sona erdirmeye ikna edilmesi gereken, PKK’dır. Türk Milletini barışa ikna etmek gibi bir ihtiyaç olmadığına göre, akil insanlar Türk Milletini neye ikna edeceklerdir? Barışın bedeli olarak PKK’ya verilecek tavizlere.

Öcalan ve PKK ile yapılan müzakerelerin en önemli noktası da budur. AKP Hükümetinin PKK’ya vereceği taviz, Türkiye’nin federalleşmesi ve PKK’nın güneydoğu Anadolu’da bir veya iki eyaleti PKK devletçisine dönüştürmesidir. Bu eyalet/devletçiklerden birisinin valisi de Abdullah Öcalan olacaktır.

Bu noktada Öcalan’ın önerdiği ve uygulamaya konulan süreci nasıl işleyeceğini görmeliyiz. Öcalan, MİT ile yaptığı görüşmeler sonucunda üç aşamalı ve iç içe geçmiş süreçler çerçevesinde PKK ile Türkiye Cumhuriyeti arasında bir “barış” yapılacağından bahsetmektedir.

Bu süreçlerin adlarını A. Öcalan,

- 1) Sürekli ateşkes,
- 2) Yeni Anayasa,
- 3) Normalleşme olarak koymuştur.

Öcalan tarafından çerçevesi çizilen bu süreç, AKP Hükümeti tarafından kabul edilmiştir ve resmi ağzlar Öcalan’ın belirlediği terminoloji ile konuşmaktadırlar. Öcalan 21 Mart 2013’de sürekli ateşkes ilan edecek ve PKK’lıların Irak’a çekilmesinin başlayacağı ilan edilmiştir. Ancak daha sonra gelişmeler geri çekilmenin başlamasını 8 Mayıs tarihine sarkıtmıştır. Böylece 15 Ağustos 2013’te bitmesi öngörülen geri çekilme, sonbahara kadar uzayacaktır. Üzerinde dikkatle durulması gereken husus, Öcalan’ın bu aşamada silah bırakılması ile ilgili herhangi bir şey söylememektedir.

YENİ ANAYASA veya ÖCALAN İLE ANAYASA YAZMAK

Öcalan önce İmralı Tutanaklarında geri çekilme süreci devam ederken, yeni anayasaya konulmasını istediği maddelerin konulup konulmadığını denetleyeceğini açıklamıştır. Ancak, daha sonra yapılan pazarlıklar neticesinde anayasal değişikliklerin PKK’lıların geri çekilmesinden sonrasına bırakılması kararı alınmış görünmektedir. PKK’lıların geri çekilmesi AKP Hükümetine anayasada Öcalan’ın istediği değişikliklerin yapılması için gereken zemini verecektir. Ancak, Öcalan sadece AKP Hükümeti ile değil, (pazarlığın MİT Müsteşarı Hakan Fidan ile yapıldığını söylemek doğru değildir. Bir bürokrat olan Hakan Fidan siyasal pazarlık yapamaz sadece Başbakan Erdoğan’ın ağız ve kulağı olabilir.) Kandil ve BDP ile de müzakere etmektedir. Bu çerçevede Öcalan’ın istekleri de ana eksenini muhafaza etmekle birlikte, AKP Hükümetinin Türk kamuoyunu ikna zorunluluğunu göz önünde tutarak, mümkün olduğunda diplomatik ifade edilmektedir.

Öcalan'ın istediklerini İmralı Tutanaklarından yola çıkarak şu başlıklar altında toplamak mümkündür.

- 1)Çekilme için parlamentonun karar alması, TBMM'nin onaylaması,
- 2) Anayasadan Türk milleti kavramının çıkması, çok milletli bir anayasal zeminin oluşturularak Kürtlerin bir etnik grup/millet olarak varlıklarının kabulü,
- 3)Tanzimat, Meşrutiyet, Cumhuriyet ve demokrasiye geçişten daha büyük bir dönüşümün gerçekleşmesinin talep edilmesi,
- 4)Başkanlık sistemi ve federal bir sistemin unsurları olan senato ve halklar meclisi adlı iki parlamentonun kurulması.
- 5)Hakikatler Komisyonunun kurulması,
- 6)Öcalan ve PKK üst düzey kadrolarının serbest kalmasının güvence altına alınması,
- 7)Köylere dönüşün gerçekleşmesi,
- 8)Türkiye'nin Avrupa Yerel Yönetimler Şartına koyduğu çekinceleri kaldırması başlıkları altında toplanabilir.

Öcalan, BDP milletvekillerine "eğer bu taleplerim karşılanmaz ise PKK'lıların geri çekilmesini durdururum. Ve 50 bin PKK'lının katıldığı bir halk savaşı başlar" demiştir. Öcalan ile MİT arasında yapılan görüşmelerde üzerinde anlaşılan yol haritası budur. Şu ana kadar ne hükümetten ne de BDP'den "Bunlar yalandır" açıklaması gelmemiştir. Sürecin ilerlemesi ile yukarıda anlatılanlar AKP Hükümeti tarafından bazı makyaj düzenlemeleri ile yaşama geçirilmeye başlanmıştır.

Öcalan tarafından konulan altı temel şartı İmralı Tutanaklarının yayınlanmasından sonra gerçekleşen gelişmeler ışığında Kandil ve BDP'nin de müzakere ve mütareke sürecinde dahil olması çerçevesinde teker teker daha ayrıntılı olarak tahlil edeceğiz.

1)PKK'nın Çekilmesinin TBMM Tarafından Onaylaması

Öcalan, 21 Mart 2013-15 Ağustos 2013 arasında gerçekleşeceğini söylediği PKK'lıların Türkiye'den Irak'a gerçekleşecek "geri çekilmenin" TBMM tarafından onaylanmasını talep etmektedir. Böyle bir onay, PKK'yı devletler hukuku açısından meşru siyasi ve askeri bir varlık haline getirecektir. Hele PKK'lılar için gerilla sözcüğü kullanılır ise 1949 tarihli Cenevre Sözleşmesi'nin 3. Maddesi çerçevesine girebilir.

Esasen, TBMM PKK'lıların çekilmesine onay vermese dahi yaşanan süreç PKK'nın "Kürtlerin meşru temsilcisi" olarak muhatap alınması ve Kürtlere verilecek hakların pazarlığının PKK ile yapılması sonucunu doğurmaktadır.

Öcalan'ın bu talebi AKP ve BDP tarafından CHP ve MHP'nin oy vermeyi reddettikleri TBMM'de kurulan komisyonu ile karşılanmıştır.

2) Anayasadan Türk Milleti Kavramının Çıkması

Öcalan'ın taleplerinden birisi de Türk Milleti kavramının anayasadan çıkmasıdır. Öcalan, 2009'daki yol haritasının 2013'deki güncellenmiş halinde "Demokratik Ulus İlkesi" ve "Ortak Vatan İlkesi" başlıkları altında, anayasada çok dillilik ve çok etniklilik ilkesini savunmaktadır.

Bu Türk Milletinin siyasal-hukuki varlığına son verecek ve Türk Milletini hukuki olarak bir etnik grup hüviyetine itecek bir adımdır. Öcalan, yeni Anayasayı PKK'nın ileride Türkiye'yi bölmesini hukuki anlamda meşrulaştırıcı bir ara adım olarak görmektedir. Ancak Türk Milleti kavramının Anayasadan çıkarılması düşüncesi kamuoyunda büyük bir tepkinin oluşmasına neden olmuştur. Bu tepki, sürece Türk Milletinin tepkisinin yoğunlaşmaması için Öcalan, PKK ve AKP'nin şimdilik geri adım atmasına neden olmuştur.

Buna rağmen Murat Karayılan, Kandil'de 8 Mayıs'ta PKK'nın geri çekileceğini açıklarken, bu geri çekilmeyi Öcalan'ın ve PKK kadrolarının özgürlüğü yanında Kürtlere anayasal statüye bağlayarak, tek millet=Türk Milleti anlayışını ortadan kaldıran yaklaşımda ısrar etmiştir. Ancak daha sonra Karayılan'ın basın toplantısında açıklamasına rağmen basın tarafından yazılmayan açıklamaları ortaya çıkınca Karayılan'ın "Eyalet sistemi, federal sistem daha iyi olabilir. Eğer anayasada milletler yazılacaksa hepsi yazılsın. Başbakan sayıyor ya Gürcü, Çerkes, Arnavut,..”diyerek pozisyonunu netleştirdiği görülmektedir. [9]

Karayılan, PKK'ya yakın bir televizyona 29 Nisan 2013'de yaptığı açıklamada PKK'nın şartlarını tekrar etmiştir. Karayılan şöyle demiştir: "Geri çekilme tamamlanırsa 2. aşama başlayacak. Bu aşamanın özellikleri Türk Devleti'nin çözüm karşısındaki görevlerini yerine getirmesidir. Yani anayasada bir reform yapması, koruculuk sistemi ve özel kuvvetleri vb. güçleri bir kenara çekmesi ya da bunları sivilleştirilmesi. Bu savaş güçlerinin ya lağv edilmesi ya da geri çekilmesi gerekiyor.

Aynı şekilde yeni bir anayasanın düzenlenmesi gerekiyor. Bunda Türkiye'nin demokratikleştirilmesi, Kürt inkarının kaldırılması ve varlığının kabul edilmesi, Kürt halkının özgürlüklerinin garanti altına alınması, aynı şekilde Türkiye'de yaşayan diğer halkların da, yaşayan farklı etnik ve dini kimliklere özgürlük tanınması gerekiyor.”[10]

BDP eşbaşkanı S. Demirtaş'ın açıklamaları ise çok açıktır. Demirtaş, Öcalan'ın İmralı tutanaklarında açıkladığı gibi sürecin üç aşamalı olduğunu söylemektedir. Birinci aşama geri çekilme, ikinci aşama yeni anayasa ve üçüncü aşama normalleşmedir. Demirtaş: "Birinci aşamadan sonra, Türkiye'nin demokratikleşmesi denilen ikinci aşama var. Bu aşamada yasal reformlar ve anayasal değişiklikler var." "Hükümet, demokratikleşme konusunda adım atmak zorunda. Eğer PKK'ya 'sen geri çekil ve bana fırsat ver. Ben Türkiye'de demokratikleşme yapacağım' diyorsa..Ve PKK'da buna uyuyorsa..Şimdi adım atma sırası hükümetindir."

Aslında İmralı tutanaklarına göre, Öcalan, Hükümetin Kürt reformlarının çekilme bitmeden gerçekleşmesini istiyordu. Ya bu şartta Hükümetin istediği üzerine bir değişiklik oldu ve Hükümetin kamuoyu karşısında elini güçlendirmek için reformlar PKK çekilmesi sonrasına bırakıldı ya da Demirtaş serbest bir yorum yaptı. İkinci ihtimal yok denecek kadar azdır.

Peki, PKK'nın demokratikleşme konusunda bekledikleri neler? Demirtaş, önce bir geçiş dönemi anayasası sonra ikinci anayasadan bahsediyor. AKP Hükümetinden reformları bekledikleri geçiş dönemi anayasasında Demirtaş, "Bütün Türkiye için bölgesel yönetimler önereceğiz. Bir tür özerklik bu... Seçimle iş başına gelen ve yetkileri (*egemenliği diye okuyun bundan dolayı özerklik değil federasyon Ü.Ö.*) merkezle paylaşan bölge meclisleri bu...Bu bölge meclislerinin içinden de bir tür bölge hükümeti olan bölge yürütmesi çıkıyor. Valinin yerini de seçimle gelen bölge başkanları alıyor.(*Erdoğan valiler seçimle gelebilir demişti. Ü.Ö.*) Biz parlamentoya anayasa teklifimizi bu şekilde sunduk. Ulusal güvenlik, genel

adalet ve savunma, genel bütçe planlama gibi hizmetlerin dışındaki eğitim, sağlık, kültür, turizm bütün hizmet ve yetkiler bu bölge meclislerine ait oluyor.” Şimdi Demirtaş’ın canalıcı cümlesi geliyor: “BİZ BU MODELİ BARIŞ SONRASI İÇİN DEĞİL, BARIŞ İÇİN ÖNERİYORUZ.”

Özetle, Demirtaş, Öcalan, PKK ve BDP’nin AKP Hükümetinden beklediği anayasal ve yasal değişikliklerin temelinde federasyonu koyuyor ve ekliyor: “ ‘Türkçe dışında anadilde eğitim yapılamaz’ diyen bir anayasayı asla kabul edemeyiz. Herkesi Türk olarak kabul eden bir maddeyi de kabul edemeyiz.”

Demirtaş Öcalan’ın hapisshanededen çıkması ile ilgili olarak şöyle söylüyor: “Öcalan’ın hapiste tutulmasının nedeni Kürt sorununun çözülmemiş olması ve savaşın devam ediyor olmasıydı. Bu koşullar ortadan kalktığında belki cezaevi anlamsızlaşır. Öcalan’ı orada niye tutsunlar ki? Yeterince hapis yatmadı mı? Onbeş yıl yattı.” PKK yöneticileri konusunda da Demirtaş’ın cevabı açık: “Dönmek isteyenler dönebilir sürecin sonunda bence.” [11]

AKP, kamuoyundan gelen tepkiler üzerine Anayasa Komisyonuna verdiği öneride Anayasa’nın ikinci maddesinde Türk Milleti kavramını kullanmıştır. Ancak iktidar partisi yeni anayasada “değiştirilemez maddelerin” olmaması gerektiğini söyleyerek, birkaç sene sonra yapılacak bir değişikliğinde alt yapısını hazırlamayı hedeflemiştir.

Şu anda üzerinde çalışılan Türkiye Cumhuriyeti isminin devlet kurumlarından çıkarılmasıdır. Önce Sağlık Bakanlığı bunu denemiş fakat Türk Milleti sert tepki gösterince geri adım atmıştır. Sonra valilikler valilik isimlerinden T.C. ibaresini silmeye başlamışlardır. Şimdi Başbakanlık’a bağlı kurumların ibarelerinden T.C silinmektedir. AKP’den istifa eden Karacabey Belediye başkanının belediyeye tekrar T.C. ibaresini koydurması, bu adımın bir parti politikası olduğunu göstermektedir.

T.C. ibaresi çıkarılırken Tunceli’de isyancı lideri Seyit Rıza’nın heykeli dikilmiştir. Siirt’te Halk Kütüphanesine Sivas Kongresini basmak üzere İngiliz istihbaratçı binbaşı Noel ile birlikte hareket eden ve Malatya’yı basan Celadet Ali Bedirhan’ın ismi verilmektedir. AKP İstanbul İl Başkanı Aziz Babuşçu, AKP iktidarının başarısından bahsederken, “**Hepimiz Türk olmaktan kurtulduk**” demiştir. Aziz Babuşçu anlaşılan Türk olmaktan kurtulmuş olmaktan çok memnun. Ancak Aziz Babuşçu unutmamalı, Alparslan, Fatih, Kanuni, Mimar Sinan, Abdülhamit de Türk’tür. Kültür Bakanı, bu millet kendi adını kendisi koyacaktır diye açıklama yapıyor.

Bir ülkenin vatandaşlarının %85-90 arasında bir kesimi anadilini Türkçe diye beyan eder ve kendisini Türk olarak tanımlarken, “Türk Milleti” kavramının anayasadan çıkarılmasını talep etmek, siyasal bir çılgınlık ve küstahlıktır.

3)PKK İle Yapılacak Uzlaşmanın Tanzimat, Meşrutiyet, Cumhuriyetten Daha Önemli Olması

A. Öcalan’ın yaşanan süreci bu şekilde tanımlaması ilk bakışta yersiz bir küstahlık gibi görünse de aslında meselenin gerçek doğasını ifade etmektedir. Tanzimat, Meşrutiyet, Cumhuriyet düzenlenmeleri Türk devletinin kendi içinde yaptığı düzenlemelerdir. Oysa PKK ile yapılması planlanan anlaşma Türk devletinin varlığını sona erdirirken, PKK’yı/Öcalan’ı yeni devletin kurucu unsuru haline getirmektedir. Bundan dolayı, Öcalan müzakere, mütareke ve kirli barış sürecinin sonunda ortaya çıkması hedeflenen devletin artık Türk devleti olmayacağı noktasından bakıldığında bu tespitinde haklıdır.

Cengiz Çandar bu tespiti ve süreci şu şekilde izah etmektedir: “Öcalan ile görüşmeleri iyi bilen bir üst düzey iktidar yetkilisi görüşmemizde şunu söyledi: ‘Adam Kürt hareketinin tümünün ilerisinde düşünüyor. Onun için pek çok şey teferruat. Öcalan, Hakan Fidan’la ve onun üzerinden Başbakan’dan aldığı sinyalle ‘Türkiye’nin yeniden yapılanmasına varacak bu iş’ diye stratejik bir karar almış. ...Erdoğan ile Öcalan arasında Türkiye modeli üzerinde egzersiz var.” Çandar’ın ifadesini netleştirirsek, yazar, Erdoğan ve Öcalan yeni devleti nasıl kuracaklarını tartışmaktadırlar demektedir.

4)Başkanlık sistemi ve federal bir sistemin unsurları olan senato ve halklar meclisi adlı iki parlamentonun kurulması

Öcalan tarafından ortaya atılan ve üzerinde “bugün barışın ...kapısını aralayan” “Demokratik Ulus İlkesi” ve “Ortak Vatan İlkesi” başlıklarının doğal sonucu federal bir devlet yapısıdır. Öcalan’ın önerdiği senato ve halklar meclisi kurumları da bir federal devletin yasama organları olarak görülmelidir.

Başbakan Erdoğan’ın Öcalan ile mütareke görüşmeleri çerçevesinde müzakereler devam ederken, 2023’de eyaletlere geçeceğiz açıklaması, Erdoğan ile Öcalan’ın Türkiye’de milli devletin tasfiyesi konusunda aynı fikirde olduğunu göstermektedir.Başbakan Erdoğan, bununla da yetinmemiş, Osmanlı döneminde Kürdistan eyaleti olduğundan bahisle tezine tarihsel derinlik kazandırmak istemiştir.

5)Hakikatler Komisyonunun Kurulması

Öcalan “Hakikatler Komisyonu” adlı komisyon ile Güneydoğu Anadolu’da PKK’ya karşı etkin mücadele eden güvenlik görevlilerinin ve devletin yanında yer alan vatandaşların politik ve psikolojik olarak ezilmelerini, toplumsal olarak tasfiye edilmelerini sağlamak istemektedir. Çekilme süreci ile ilgili AKP ve BDP’nin kurduğu, MHP ve CHP’nin katılmadığı komisyon Hakikatler Komisyonunun ilk adımı olmuştur.

6)Öcalan ve PKK üst düzey kadrolarının serbest kalmasının güvence altına alınması

Öcalan ile müzakere görüşmelerinin başlamasından sonraÖcalan’ın tek istediğinin barış olduğu ve kendisi için herhangi bir af istemediği, Kandil’deki örgüt yöneticilerinin de Avustralya’ya yerleşecekleri propagandası yapılmıştır. Ancak böyle bir propagandanın akla aykırı olduğu ortadadır. Nitekim Öcalan’ın BDP’lilere yaptığı açıklama, hem kendisinin hem Kandil’deki şeflerin siyasete katılmalarının önünün açıldığını göstermektedir. Yeni Şafak’ta A. Selvi, Öcalan’ın affedileceğini yazmıştır. Radikal’de Cengiz Çandar aynı hususu vurgulamıştır. Nisan 2013 sonu itibarı ile işleyen süreç ise KCK’lıların serbest bırakılmasıdır. Mart-Nisan 2013’de 212 KCK’lı tahliye edilmiştir.

7)Köylere Dönüş

Sürecin en zayıf maddesi budur. Köylere dönüş büyük ölçüde gerçekleşmiştir. Ancak Öcalan bu süreci daha da güçlendirerek, özellikle PKK yanlısı kadroların köylere dönmelerini arzu etmektedir. Çünkü PKK terörü yeniden başlar ise bu köyler PKK’nın lojistik altyapısını oluşturacaktır.

8) Türkiye’nin Avrupa Yerel Yönetimler Şartına koyduğu çekinceleri kaldırması

Bu çekincelerin kaldırılmasının Öcalan-PKK-BDP üçlüsünün nihai talepleri açısından bakıldığında büyük bir öneminin olduğunu söylemek zordur.

Öcalan tarafından ileri sürülen şartlar adım adım uygulanırken, süreç ile ilgili olarak PKK-KCK-BDP-Öcalan cephesindeki gelişmeleri incelemek, sürecin geleceğini okuyabilmek açısından önemlidir.

KİRLİ BARIŞA DOĞRU İLERLERKEN PKK

Kandil kadrolarının da Öcalan’ın önerdiği sürecin içeriğinden çok zamanlaması ile sorunları var. Çünkü, PKK 1980’lerden bu yana Ortadoğu savaşlarından hep kazançlı çıkmıştır. 1980-88 İran-İrak savaşı olmasa PKK Kuzey Irak’a yerleşmezdi. 1991’de ABD, Kuveyt savaşı sonrasında Kuzey Irak’ta Bağdat’ın egemenliğini kısıtlamasa, PKK 1990’lı yılların başındaki güçlenmesini yaşayamazdı. Ve 2003’de ABD Irak’ı işgal etmese idi PKK bugünlere gelemezdi. Halen Suriye’de bir iç savaş yaşanmaktadır. Ve Suriye’nin Kuzeyinde Kamışlı ve çevresinde bir devletçik oluşturan PKK bu savaştan şimdiye değin en karlı çıkan taraftır.

Suriye’de iç savaş uzadıkça uzuyor. Esad rejimi hala düşme noktasından uzak. Esad güçlerinin kontrol ettiği alanda küçülme var ancak bu küçülmenin henüz sonuç doğurucu olduğunu söylemek mümkün değil. Ancak bir tek parti rejimi isyan uzadıkça tekrar rejimi ayaklar üzerinde durdurma imkanını yitirmektedir. Bundan dolayı iç savaş uzadıkça rejimin şansı azalmakta ve isyancıların güçleri artmaktadır. Suriye’de de beklenmedik bir gelişme olmaz ise Esad sonunda Şam’dan ayrılacak ve Lazkiye’ye yerleşecektir.

Lazkiye etrafında kurmayı hedeflediği Nusayristan’ın alt yapısı büyük ölçüde oluşmuş durumda. Suriye’nin değişik yerlerindeki Nusayriler Esad’ı desteklemeyenler de dahil, bu bölgede toplandılar. Çünkü Esad’ın Şam’dan ayrılmasından sonra kendilerine yönelik intikam eylemlerinden korkuyorlar. Esad’ın bu bölgeyi askeri anlamda da güçlendirdiği anlaşılıyor. Esad’ın bu bölgede Nusayriler ve Hıristiyanları toplayan bir devlet oluşturması durumunda Rusya’nın Akdeniz’den desteği de sıkıntısız devam edecek

Esad’ın Şam’dan ayrılmasında sonra Suriye’de mezhep ve etnik grup çatışmalarının önü açılacaktır. Mezhep ve etnik grup çatışmalarının yanında El Kaide ve selefi gruplarda iç savaşın diğer unsurları olacak. Müslüman Kardeşler Suriye’nin tamamında iktidarı ele geçiremeyecekler. PKK denetimindeki Suriye’nin Kuzeyinde “Kuzey Suriye” doğacak hatta doğdu bile.

16 Mart 2013’de BDP genel merkezinde gazetecilere S. Demirtaş şu açıklamayı yapmış:”Bunun ötesinde stratejik bir değişiklik dönemine girmemiz gerekiyor. Ateşkesten çok daha öte bir çağrı olabilir o nedenle. Devlete artık Kürt-Türk ilişkilerinde stratejik bir değişiklik olması gerektiği düşünüyor. **Suriye’de de facto bir devlet var.** Türkiye’nin burayla, Güney Kürdistan’la ilişkisi çok önemlidir” demiştir.

PKK önümüzdeki dönemde gelişmelerin PKK lehine olacağını öngörmektedir. Kuzey Suriye’de ele geçirdiği bölgelerde konumunu sağlamlaştırarak müzakerelere oturan bir PKK’nın daha güçlü bir konumdan pazarlık edeceğini ve daha fazla şey elde edeceğine inanıyor. BDP’nin bir çok kadrosunun da Kandil’in bu yaklaşımına katıldığı anlaşılıyor.

İktidarında PKK’nın terörü durdurmak gibi bir niyetinin olmadığını bildiği görülmektedir. Başbakan Erdoğan’ın danışmanı Yalçın Akdoğan “Daha önce söylediğim gibi; Kandil böyle bir zamanda çözüme ulaşmasını peşinde koştuğu hayallere aykırı görüyor. 2014’den itibaren yaşanacak üç seçimin silahların gölgesinde geçmesini isteyen ve Suriye’de bir oldu-bitti yapmaya çalışan PKK, makul bir zeminde sorunun aşılmasından rahatsızlık duyuyor” demektedir.[12]Aradan bir aydan fazla bir süre geçtikten sonra Başbakan yardımcısı Bülent Arınç’ta televizyonda PKK’nın ne zaman silah bırakacağına dair hükümet takvimi nedir sorusuna “ Bunu bende bilmiyorum ama bildiğim bir şey var. Bu ne zaman olacak gibi madde madde sorulara cevap verecek kimse yok bu ülkede” diyerek, AKP Hükümeti’nin sürece hakim olmadığını göstermiştir.[13]

Bu noktada Yalçın Akdoğan’a şu soruların sorulması gerekiyor: Madem Kandil’in Suriye’deki gelişmeleri beklediğini ve seçimler sürecinde AKP’ye baskı yapmak istediğini öngördünüz o zaman neden bu müzakere-mütareke sürecini başlatarak PKK’nın moralini yükselttiniz, Güneydoğu Anadolu’da manevi ağırlığının artmasına neden oldunuz? Neden Türkiye’yi sonuç almayacak bir sürecin içine soktunuz? Neden hala propagandistler televizyonlarda her şey yolunda mesajları vermeye devam ediyorlar?

Kandil’in müzakereleri geciktirmenin kendisine yarayacağı görüşünü güçlendiren bir başka husus ise önümüzdeki üç yılda Türkiye’de gerçekleşecek yerel, genel ve cumhurbaşkanlığı seçimleri. Bu üç seçim AKP iktidarını PKK’nın baskılarına daha açık hale getirecektir. PKK, AKP Hükümetini askeri ifade ile “mahkum konumda” yakaladığının farkındadır ve AKP’nin müzakere talebini, PKK’nın zaferi olarak sunmaktadır.

Bundan dolayı, Öcalan bir an özgür kalma endişesi ile Kandil’i hızla hareket etmeye zorlamaktadır. Kandil’de Murat Karayılan, Öcalan ile aynı çizgide, Öcalan’a tam bir itaat içindedir. Cemil Bayık’ın başını

çektığı diğer lider kadronun ise sürecin zamanlaması konusunda itirazları vardır. Ancak, Öcalan'a açık bir itiraz geliştiremedikleri için süreci daha çok provake edecek bir gelişmeyi düşünmektedirler. Böyle bir provokasyonun yapılabileceği sadece PKK içindeki Bayık muhalefetine değil, Irak-Suriye-İran ittifakının da bu muhalefete vereceği desteğe bağlıdır.

Ancak PKK "ateşkesi" bozmadan önce kendisini uluslar arası hukuk süjesi yapacak bir stratejiyi izleyecektir. Kandil, AKP Hükümetinin Öcalan ile anlaşarak önerdiği mütareke sürecini teoride kabul eder gibi görünse de pratikte sabote edecek adımlar atacaktır. Ancak bu süreci kendisini Cenevre Sözleşmesi'nin tarafı haline getirmek için kullandıktan sonra 2013 yazında çatışmaların başlaması üzerine Suriye'nin kuzeyinde Hakkari'yi de kapsayacak şekilde devletleşme sürecini başlatacaktır.

Daha birinci aşamanın ilk adımları atılırken, Abdullah Öcalan, Kandil ve BDP bir zafer sarhoşluğu döneminden geçiyorlar. Türkiye Cumhuriyetine şartlarını kabul ettirdiklerini düşünüyorlar. 15 Ağustos 1984'de Eruh ve Şemdinli'de gerçekleşen terörist saldırılar ile başlayan "mücadelelerinin" büyük ölçüde zafere ulaştığını düşünüyorlar. Yaptıkları açıklamalarda zafer kazanmışların ruh halini yansıtıyor. Bütün bunlar PKK için zafer, Türkiye Cumhuriyeti için ise bir mağlubiyettir.

Nitekim, PKK yandaşları basında zafer çılgınlıkları atmaktadırlar. İki yazar Taraf gazetesinde 24 Ocak 2013'de şöyle yazmaktadırlar: "Evet, bu bir yenilgi. Kutlu bir yenilgi. Kof bir devletin ve içi çürümüş hamasetin burnunun sürtüldüğü yenilgi, vatandaşların, bireylerin (**Siz PKK diye okuyun Ü.Ö.**)zaferidir çünkü, hayırlı olsun."

Bu zaferi tarafların psikolojilerinden okumakta mümkündür. Abdullah Öcalan, İmralı'ya kendisini aylık olarak gelen doktorun muayenesinden çok memnun olarak, doktora "Seni sağlık bakanı yapacağım" diye takılırken, geleceğe güvenle bakan bir psikolojiye sahip olduğunu göstermektedir.[14] Öcalan daha İmralı'dan bakan atamaya başlayacak bir ruh hali içine girmiş görünüyor.

BDP siyasetinin eş başkanı Gülten Kışanak İmralı tutanaklarının ortaya çıkmasından sonra zafer duygularını şöyle açıklıyor: "Bugün sayın Öcalan resmi olarak muhatap alınmış, görüşme ve diyalog başlamıştır. Kürdistan'da eşit ve özgür olmak istiyoruz. Özerk bir yönetim istiyoruz. Biz yaparsak doğru yaparız. Kazanırsak büyük kazanırız. Sayın Öcalan özgür olacak.Hep beraber kazanıp özgürleşeceğiz." [15]

Kandil'den gelen açıklamalar bir başka zeminde zafer çılgınlıkları içeriyor. Karayılan, "TSK'yı bitirdik, AKP savaşı kazanamayacağı için Önderlik ile görüşmeleri yapmak için yanına gitti" diyor. Duran Kalkan, "Biz değil, TSK Kürdistan'dan çekilmeli" diyor. PKK, TBMM üyelerini Kandil'de inlerinde Öcalan resmi altında kabul ediyor, görüşmeler yapıyor.

PKK zafer çılgınlıkları atarken, Başbakan Erdoğan ise "**baldıran zehiri**" içmekten bahsediyor. Hükümetin önde gelen üyelerinden Hayati Yazıcı "**hazmetmesi zor**" diyor.

Bu zafer çılgınlıkları ve AKP Hükümetinin belirsiz tutumu hükümeti genel olarak destekleyen ancak milli nitelikleri tartışılmayacak olan çevreleri kızdırıyor. Hürriyet'te Taha Akyol, "Saçmalamayın, Türkiyeli diye bir şey yoktur, 'Türk Milleti' vardır" diyor. Sabah'ta Hasan Celal Güzel, "Şu kepezeliğe bakın. Türkiye'nin Anayasa'sından "Türk" ve "Türk Milleti" kelimeleri çıkarılmak isteniyor" çıkışını yapıyor. Star'da Yağmur Atsız, "Türk'üm demek cesaret meselesi haline gelmeye başladı" diye yakınıyor.

Öte yandan Türk insanının zihin haritasında PKK'nın terör örgütünden yasa dışı örgüte dönüştürüleceği bir süreç yaşanacaktır. İktidarı destekleyen gazeteler ve merkez gazetelerde PKK'nın terörist örgüt olmadığını vaaz etmektedirler. Öcalan'ın ise terörist başından örgüt lideri konumuna taşınma çalışmalarının basında başladığını görüyoruz. Cengiz Çandar, PKK'lı teröristlere "PKK askeri" çete reislerine ise "komutanlar" demektir.[16] Anadolu Ajansı, Öcalan'a artık "İmralı'daki mahkum" demektir. Akil adamlar, Erdoğan'dan PKK'dan terörist diye bahsetmemesini istemişlerdir.

PKK ise kendisini hızla Kürtlerin meşru ve tek temsilcisi olarak Güneydoğu Anadolu'da empoze

etmektedir. Güneydoğu Anadolu'da bir çok ilde fiili yönetim PKK/KCK tarafından yapılmaktadır. Devlete elektrik parası ödenemez iken, belediyelerin topladığı paralar eksiksiz ödenmektedir. İhaleler alan işadamları işe alacakları işçiler için PKK ve Hizbullah'a kontenjan vermek zorundadırlar. Askerler kaçakçıların karşısında geri adım atmakta ve kaçakçılara yol vermektedir.

Hakkari'de bir gümrük binasını basan PKK'lılar üç gün süre ile binaya PKK paçavrası çekmişlerdir. Beytülşebap'da askeri binadan gösterici PKK'lıları tahrik etmemek amacı ile Türk bayrağı indirilmiştir. Terör durdu derken, Cizre'de PKK'lılar iki polisi linç etmek için saldırıyorlar. Canlarını kurtarmak için havaya ateş eden iki polis gözaltına alınıyor. Sınırdan giren kaçakçıları durduran askeri birliklerin kaçakçıların direnmesi üzerine geri çekildiği bir ülkede buna şaşırılmamalıdır.

Öte yandan bir kısım saf barış çılgınlıkları atarken, sözde barışın diğer tarafı olarak gördükleri BDP, TBMM'de savaş tazminatı istiyor. Sözde Ermeni soykırımını açıklaması yapıyor.

Evet, devlet intikamcı davranamaz. Cezalandırma hakkını kullanmayabilir. Bağışlamayı daha yararlı görebilir. Fakat acz gösteremez, çaresizliğe düşmez, düşürülemez. İçinden geçtiğimiz süreçte devlet acze düşmüş, çaresizlik sergilemektedir.

ÖCALAN'IN ÜÇÜNCÜ AŞAMASI: NORMALLEŞME SÜRECİ

Abdullah Öcalan'ın öngördüğü üçüncü aşama ise normalleşme aşamasıdır. Bu aşamada artık PKK silah bırakmadan yurt dışına çıkmış olacaktır. Anayasada Öcalan'ın talep ettiği değişiklikler yapılmış olacaktır. Artık Türkiye Cumhuriyeti federal bir devlet olacaktır. Başkanlık sistemine geçilecektir. Tabii devletin adının Türkiye Cumhuriyeti kalıp kalmayacağı belirsizdir. İstanbul federal devletin başkenti olurken, Ankara ve Diyarbakır, Türkiye ve Kürdistan federe devletlerinin/eyaletlerinin başkentleri haline geleceklerdir.

Mahmur Kampı'nın tasfiye edilmesiyle "suça karışmayan" (Bu garip bir ifadedir. Dünyanın bir başka ucunda iken İstanbul'da yapılan bir toplantıda 2003 yılında 2007'de üretilen bir Microsoft yazılım ile ismi bir listeye yazılan subaylar darbeye teşebbüsten 16 sene hapse mahkum edilirken, suça karışmayan PKK'lı ne demektir.)PKK mensuplarının Türkiye'ye dönmesinin önü açılacaktır. Bu aşamada Öcalan ve PKK üst düzey kadroları serbest kalacaklardır.

Erdoğan, 3 Mart 2013'de yaptığı açıklamada şöyle demektedir: "Biz bir genel affın olmayacağını, olmayacağını defaatle ifade ettik. Hele hele bir insanı öldürenin, bakın dikkat edin öldüreni af yetkisini 'ben kendimde bulamam' dedim...Devlet kendisine karşı işlenen suçlarda bu tür af yetkisini kullanabilir. Ama maktul başkası, affeden başkası. Hayır. O af yetkisi maktülündür, onun varislerindedir."[\[17\]](#)

Öcalan TCK'nın vatana ihaneti düzenleyen 125. Maddesinde mahkum olmuştur. Yani cinayetten değil, devlete karşı işlenen suçtan. PKK üst düzey kadroları da cinayet suçlanması ile yargılanamaz. En fazla tahammüt suçlaması ile yargılanabilir ki bunu da ispat etmek içine girilen süreçte zor olacaktır. Sonuç olarak Erdoğan'ın açıklaması üstü örtülü genel affın mekanizmasını göstermektedir.

Bu konuda Başbakan Erdoğan gibi kamuoyunun hassasiyetlerini dikkate almamak zorunda olmayan ancak süreci alkışlayan Cengiz Çandar ise daha dürüst davranarak şöyle demektedir: "12 Eylül yasakları kalkınca CHP'liler SHP'ye geldi. Deniz Baykal SHP'lileri temizledi ve genel başkan oldu. PKK siyasete girdiğinde böyle olacak. Öcalan ve Kandil kadrosu BDP hareketini yönetecek. O yüzden adam 'bırakın ev hapsini filan...Hepimiz özgür olacağız' diyor."[\[18\]](#)

Öcalan'ın serbest kalacağı konusunda hiç şüpheye yer yoktur. Öcalan ile birinci ve ikinci aşamalar geçildikten sonra muhtemelen 2015'de gerçekleşecek seçimlerden sonra serbest kalacaktır. Sadece Öcalan değil, Kandil'deki bütün lider kadroda serbest kalacaktır.

ERDOĞAN: BANA GÜVENİN

Erdoğan, Öcalan ile müzakerelerin devam ettiğini kendisinin açıkladığı bir süreçten geçerken, Türk Milletine veya kendi ifadesi ile "Türk, Kürt, Laz, Çerkes, Arap'a" "bana güvenin" diye sesleniyor. Ve ekliyor: **"PKK'ya veya Öcalan'a hiçbir taviz vermeyeceğiz."** Başbakan Erdoğan, PKK ile müzakere yapılmadığını, taviz verilmediği her hafta tekrar ediyor.

Başbakan Erdoğan'ın "bana güvenin" derken, geçmişte yaptığı açıklamalar böyle bir güven duyulmasını güçleştirmektedir. Erdoğan, önce PKK ile müzakere yapılmadığını bunu iddia edenin şerefsiz olduğunu söylemiştir. Sonra hükümet değil, devlet görüşüyor demiştir. Sonra eski hükümetler de görüştü demiştir. En son olarak helalleşiyoruz noktasına gelmiştir. Bu tür bir değişim geçiren siyasi liderin "bana güvenin" isteği kolay kabul edilebilir bir istek değildir.

Müzakere propagandistleri, Öcalan'ın şartsız barış istediğini, ağzına savaş kelimesi almadığı yalanını halka söylüyorlar. Oysa Öcalan İmralı Tutanaklarında PKK'nın geri çekilmesinin 21 Mart'ta başlayacağını, eğer kendisinin istediği anayasal ve yasal değişiklikler yapılır ise devam edeceğini, yapılmaz ise duracağını ve 50 bin kişinin katılacağı bir halk savaşının başlayacağını söylüyor. Öcalan daha sonra etnik reformların geri çekilme sonrasında yapılmasını kabul ediyor.

Erdoğan'a ve televizyondaki temsilcilerine güvenip rahat uyumalı mıyız? Gerçekten PKK'ya hiç taviz verilmeden PKK terörü sona erdirecek mi? Türk Milleti gereksiz yere mi endişeleniyor? Öcalan, "Ülkeye barış gelsin gerisi önemli değil" mi diyor? Karayılan, "TRT Şeş yayına başladı artık Kandil'de tam da romatizmalarımızın azmaya başladığı bir dönemde daha fazla kalmayalım" mı diyor?

Erdoğan ve propagandistlerinin anlattıklarından farklı şeyler anlatanlarda var. Cengiz Çandar, Kandil'dekiler Türkiye'ye gelip, BDP yönetimini oluşturacaklar ve TBMM'ne girecekler diyor. Enver Sezgin, "2015 seçimlerinden sonra Abdullah Öcalan hapisneden çıkar" diyor. Öcalan eğer herhangi bir pazarlık yapılmadı ise neden İmralı Tutanaklarında BDP'lilere, "hepimiz serbest kalacağız" diyor. Bu gelişmeleri izleyen ABD'de yayınlanan dünyanın en çok basan haftalık dergisi olan TIME dergisi de Erdoğan'ın başkanlığına destek karşılığında, Öcalan'ın serbest kalacağını yazdı.

Erdoğan, bir şey vaat etmedik diyor ancak Öcalan, bu süreçte terör örgütü liderinden siyasi lider konumuna yükseltilmiştir. Hükümetin onayı ile (şimdilik) yolladığı yazı ile Diyarbakır'da halka hitap etmiştir.

Akil adamlar önerisi Öcalan ve Karayılan'ın önerisidir. TBMM çekilmeye el atmalı talebi üzerine AKP ve BDP'lilerden oluşan bir TBMM Komisyonu kurulmuştur.

Öcalan'ın ve PKK'nın istekleri teker teker yerine getiriliyor. KCK'lılar küçük gruplar halinde salınmaya başlandı. Bir KCK tutuklusu hapisneden çıkarken tutuklu bir paşaya "Siz daha çok yatarsınız. Bizim arkamızda siyasi güç var. Ya sizin?" diye soruyor.[\[19\]](#)

25 Nisan'da Kandil'de Murat Karayılan 8 Mayıs'tan itibaren PKK'lıların Türkiye dışına çekileceğini açıklamıştır. Karayılan konuşmasına "Türkiye ve Kürdistan'daki gelişmelere ilişkin" diyerek, hangi çerçevede geleceğe baktığını ortaya koymuştur. Ancak şartsız bir geri çekilme olmadığını da açıklamıştır. Karayılan yeni anayasada Kürtlerin inkarının sona ermesini ve üçüncü aşamada Öcalan dahil bütün PKK'lıların serbest kalmasını şart koşturmuştur. Yoksa, terör başlayacaktır.

Karayılan başka şartlarda ileri sürmektedir. Özel harekat timleri, Jandarma özel timleri tasfiye edilmeli imiş. Koruculuk sistemi kaldırılmalı imiş. Sevr Anlaşması'nda da ordumuzun hangi şekli alacağına dair maddeleri hatırlamak lazım. PKK çekilirken, TSK'nın da bölgede sayısının azaldığını görüyoruz. 170 bin olan asker sayısı 130 bine düşüyor. 800 PKK'lı Türkiye dışına çıkarken 40 askerde Güneydoğu'dan Batı illerine sevk ediliyor.

Bütün bunları gören muhalefet liderlerinin "Öcalan'a ne vaat ettin?" sorusuna Erdoğan, **"Muhalefet barış gelecek diye kuduruyor. Öcalan'a hiçbir vaadimiz yok"** cevabını veriyor. Bu soruyu muhalefet

sorunca, AKP Hükümeti ve açılım destekçileri şöyle bir söyleme başlıyorlar: **“Siz barış istemiyor musunuz? Neden barışın önüne geçiyorsunuz? Siz fitne mi çıkarmak istiyorsunuz?”**

Oysa, Öcalan'a verilen vaatler yerine getirilmeye başlanmıştır. Kürtçe savunma hakkı, KCK'lıların serbest bırakılmaya başlanması, PKK'lıların çekilmesi için yasal düzenleme, PKK'lıların çekilmesi konusunda çalışacak TBMM Komisyonunun kurulması Öcalan'ın şimdiye değin yerine getirilen talepleridir.

Nihayet, Erdoğan'ın Türkiye'nin 2023'de eyaletlere bölüneceği açıklaması, Öcalan'a verilen bir sözdür.

ÖCALAN'A VERİLEN NİHAİ TAVİZ: TÜRKİYE'NİN (Eyaletlere) BÖLÜNMESİ

Büyükşehir yasasının Türkiye'yi idari federasyona sürükleyen bir adım olduğu yasanın çıkması aşamasında ve sonrasında gerçekleşen sert tartışmalar sırasında bir çok kez gündeme gelmiştir. Tasarının yasallaşmasından hemen sonra Başbakan Erdoğan, “Aslında bugün gündemimizde olmamasına rağmen, valiler de seçimle gelebilir” diyerek, gizli gündemini açıklamıştır.

Valilerin seçimle gelmesi ile büyükşehirlerin Türkiye içinde devletçiklere dönüşeceği görünen bir gerçektir. Böylece mevcut idari federasyondan adı konulmamış bir siyasi federasyona geçilecektir.

Erdoğan, Öcalan ile müzakereler sırasında “PKK'ya hangi tavizlerin verildiği” sorusuna “sadece televizyon verdik” şeklinde önceden çalışılmış bir psikolojik operasyon cevabı verse de Öcalan'a hangi tavizin verildiğini, Türkiye'nin 2023'de yani on sene sonra eyaletlere ayrılacağını söyleyerek açıklamıştır. Erdoğan “Güçlü ülkeler eyalet olmaktan korkmaz” demektedir. Erdoğan'ın “On sene sonra eyalete geçeceğiz” diyerek hem şimdiden daha yakın bir tarihte eyalet sistemine geçişin hazırlığını gerçekleştirmekte hem PKK ile pazarlığın sonucunu açıklamaktadır. Böylece Türk Milleti, psikolojik operasyon ile zihinlerde federasyona hazırlanmaktadır.

Erdoğan'ın en son olarak Öcalan gibi 1921 anayasasına atıfta bulunarak, “Yeni Türkiye'ye 1921 anayasası üzerinden referans göstermesi çok önemlidir. Çünkü Öcalan bir çok kez sorunun çözülmesi için 1921 Anayasasını referans göstermiştir. Murat Karayılan, 20 Mayıs 2011'de Akşam gazetesinde yayınlanan söyleşisinde 1921 Anayasası esas alınır sorun çözülür demiştir. AKP'li akademisyenler ve PKK, 1921 anayasasını Türklerin ve Kürtlerin kurucu halk olarak yer aldıkları anayasa olarak yorumlamaktadırlar.

Türkiye, hazırlanan mastır plan gereği 2023'e kadar federalleştirilmek için beklenmeyecektir. “Artık güçlü ülke olduk, 2023'e kadar beklemeye gerek” yok denilerek, 2015 sonrasında atılacak birkaç şok adım ile “Yeni Türkiye'nin kuruluşu ilan edilecektir. Bu çerçevede Öcalan serbest kalacaktır. Kandil'deki PKK'lılar Türkiye'ye dönecek ve siyasete gireceklerdir. Türkiye'de başkanlık sistemi ve eyalet modeli aynı yasal düzenleme ile oluşturulacaktır. Daha şimdiden “eyaletler etnik esasa göre değil, coğrafi esasa göre olacak” şeklinde bir yalan söylenerek Türk Milletinin direnci kırılmaya ve Türk Milleti bölünmeye alıştırmaya çalışılmaktadır. Aynı yalanın Irak'ta “etnik değil coğrafi federasyon olacak” diye Iraklılara da söylendiğini unutmamak gerekmektedir.

Erdoğan, “güçlü ülkelerin federasyondan/eyaletlerden korkmaması gerektiğini” söylemektedir. Oysa bir ülkenin siyasi yapısını tarihin belirli bir döneminde o ülkenin mevcut gücü değil, tarihi, siyasi, coğrafi, etnik, kültürel yapıları belirler. Osmanlı İmparatorluğu'nu eyalet modeli için gerekçe göstermek insan aklı ile alay etmektir. 16. Yüzyılda 19 Milyon kilometrekarelik bir alana yayınlan dev bir coğrafyayı yönetmek için bulunan formül ile 780 bin kilometrekarelik son hatta çekilmiş Türkiye Cumhuriyetini yönetmek için uygulanması gereken formül aynı olamaz. Üstelik, Osmanlı padişahları egemenliği paylaşmamışlardır. Oysa, 21. Yüzyılın eyalet modeli egemenliğin paylaşılmasını beraberinde getirecektir.

EYALETİ TÜRK MİLLETİNE SATABİLMEK İÇİN SÖYLENEN YALAN: BÜYÜYECEĞİZ

PKK ile yeni bir devlet kurmak ve milli-üniter devlet, federal çok milletli devlet lehine tasfiye

edilmek istenirken, bu projeyi Türk Milletine satabilmek için bazı kaynaklar Anadolu'da derinden bir kampanya sürdürülmektedir. "Türkiye, federasyon ile büyüyecek, Kuzey Irak, Suriye'nin kuzeyi Türkiye ile birleşecek. Kosova bile Türkiye'ye katılacak" propagandası yapılmaktadır. "Türk Milliyetçileri Türkiye'nin büyümesine, Misak-ı Milli'nin gerçekleşmesine karşı mı?" diye soruluyor. Bu soruya Türk milliyetçileri nasıl bir cevap vermelidirler?

Öncelikle kabul etmek gerekir ki, Türk Milletine federasyonu kabul ettirmek için "büyüyeceğiz" söylemi iyi bir psikolojik savaş malzemesidir. Ancak Türk Milletinin tarih içindeki büyümeleri ile şimdi sunulan büyüme arasında üç önemli fark olduğu ortadadır. Aşağıda kısaca bu farklara değineceğiz.

Birinci fark, Türk Milletinin tarih içindeki büyümeleri Türk Milletinin kendi projelerinin bir sonucu olmuştur. Baş aktörü Türk Milletidir. Oysa, şimdi sunulan proje Türk Milletinin projesi değildir. Yukarıda tarihsel arka planı anlatılan büyük bir dış dinamiğin planının sonucudur. Planı yapan rolleri vermektedir. Türk Milleti, baş aktör değil, figüranlardan birisidir. Tarihte bazen başkalarının yaptığı planlardan da Türk Milleti kendi lehine istifade ederek, büyük atılımlar yapmıştır. Ancak bu sefer böyle bir atılım mümkün görünmemektedir. Çünkü, aşağıda sayacağımız diğer iki fark böyle bir gelişmeyi engellemektedir.

İkinci fark, Türk Milletinin tarihte gerçekleştirdiği büyümeler, var olan devlete ortak alarak, egemenliği paylaşarak gerçekleşmemiştir. Oysa, şimdi büyüme adı altında sunulan proje için Türkiye'nin mevcut sınırları için Öcalan, Kuzey Irak'ta Barzani ve Talabani ve Kuzey Suriye'de PYD/PKK Türkiye Cumhuriyetinin ya da yeni ad ile kurulan devletin ortağı olacaklardır. Öcalan ve Barzani/Talabani ile egemenlik paylaşmanın adına büyüme denemez. Bu projedeki büyüme, sahte bir büyümedir. Büyümeden çok öldüren bir obezleşmedir. Çünkü amaç önce büyüme sağlayıp, Irak ve Suriye'nin bölünmesinden dolayı Arap Dünyasında, Irak ve Suriye'de ortaya çıkan düşmanlığı Türkiye'nin omuzlamasını sağlamak, Barzani, Talabani ve PYD/PKK'ya karşı Araplardan gelecek düşmanlıklara karşı Türkiye'nin kaynakları ve gücü ile bir koruma vermektir. Böylece, Batı Dünyası, İki Arap ülkesinin bölünmesinin manevi yükünü taşımayacak, bu yükü ve kurulan "şimdilik federal" "Kürdistan'ın" yükünü Türkiye'ye devredecektir. Bu arada Türk Milleti petrol gelirlerinin sağladığı kaynaklar ile "ucuz benzin" rahatlığı içinde gelişmelere çok olumlu bakabilir. Ancak acısı sonra çıkacaktır.

Üçüncü fark ise Türkiye ile federal bir devlet çatısı altında 20-30 senelik bir süreç içinde demografik, sosyolojik, kültürel, ekonomik bütünleşmesini sağlayacak büyük Kürdistan'ın Türkiye'den ayrılması olacaktır. Bu adım, Molla Barzani'nin 1960'da açıkladığı "Asıl hedefimiz Türkiye'nin Güneydoğu Anadolu'sudur" şeklindeki stratejik hedefine ulaşmasının alt yapısının Türkiye tarafından sağlanmasıdır. Sözde büyümeden sonra bu 30 sene içinde gerçekleşecek bir diğer gelişme, Erbil, Telafer, Kerkük, Halep, Lazkiye Türkmenlerinin federe Kürdistan'dan Türkiye'nin Türk bölgelerine göçe zorlanmaları olacaktır. Bu hat Türksüzleştirilecektir.

Son olarak sorulması gereken soru şudur: 2002'den buyana Kıbrıs adasında kurulmuş bir Türk devleti olan KKTC ile birleşmek yerine Rumlarla birleşmeye zorlayan, egemenliğinden vazgeçmesi için Annan Planını kabul etmesi için baskı yapan, KKTC'ye Belçika modelini öneren AKP Hükümetinin söz konusu Kuzey Irak olunca Osmanlı modelinden bahsetmesi, bu modelin ne ölçüde milli ve ne ölçüde güvenilir olduğunun sorgulanmasını beraberinde getirmektedir.

Özetle, Türk Milliyetçileri Türkiye'nin ekonomik, kültürel, politik ve askeri olarak büyümesini, güçlenmesini, insanlarımızın refahının artmasını, Türk Dünyası başta olmak üzere komşu ülkeler ile ekonomik, sosyal ve kültürel ilişkilerini geliştirmesi için mücadele etmektedir ve etmelidir. Ancak, Türk Milliyetçileri, Türk Milletini aldatacak, büyür gibi gösterip, küçülmenin temellerini atacak emperyalist projelerin tuzağına düşmeyecektir. Misak-ı Milli veya diğer projelerin ne zaman, nasıl, hangi şartlar altında gerçekleştirileceğine Türk Milleti kendi senaryolarında karar vermelidir.

Tarihin en zorlu coğrafyası olan ve devletleri, halkları yutan bir şeytan üçgeni olan Anadolu'da bu şekilde örgütlenmiş bir devlet modelinin parçalanmadan yaşama imkanı yoktur.

Üstelik, eğer bu federasyonu Suriye'nin kuzeyi ve Irak'ın kuzeyini içine alacak şekilde bir genişletme ile kurmak ve böylece Türk Milletine kabul ettirmek gibi bir zihin haritası mevcut ise ki, öyle olduğu görülmektedir, bu proje ile Türkiye kısa bir süre içinde Kerkük'e kadar büyür. Öcalan da bundan dolayı Nevruz açıklamasında Misak-ı Milli'den bahsetmiştir. Demirtaş, bundan dolayı bu süreç "bütün Kürtleri ilgilendiriyor" demiştir. Sonra Türkiye Cumhuriyeti federal devletinin parçalanması ile Iğdır-Mersin hattına kadar küçülür.

Özetle, bir devlet en güçlü zamanı dikkate alınarak değil, en zayıf zamanı dikkate alınarak kurulur ise tarihin en çetin sınavlarını aşarak yaşar.

NE PAHASINA OLUR İSE OLSUN BARIŞ KİRLİ BARIŞTIR

Son günlerde bir barış histerisi başlamıştır. Bu barış histerisi kendisini "ne pahasına olur ise olsun barış olsun" sloganı ile ortaya koymaktadır.

Tabii ki, çocuklarımızın dağlarda çatışırken, pusuya düşürülerek, uzaktan kumandalı bombalar ile bombalanarak katledilmesini istemiyoruz. Tabii ki, dershaneden dönen çocuklarımızın dersane kapısında bombalanarak, kızlarımızın otobüsün içinde yakılarak öldürülmesini istemiyoruz. Evden ekmek almak için köşedeki bakkala kadar giden oğlumuzun bir bomba ile havaya uçurulmasını istemiyoruz. Okullarımızın yakılmasını, evimizin önünde duran araçlarımızın bombalanmasını istemiyoruz. Askerlik çağı yaklaşan oğullarımızın bir iç çatışmada şehit olmasını istemiyoruz.

Çocukluk hariç yaşamının üçte biri 1911'den 1922'ye kadar bir cepheden öbür cepheye, Kuzey Afrika'dan Çanakkale'ye, Çanakkale'den Kafkas cephesine, sonra Suriye cephesine ve nihayet İstiklal Harbine muharebelerde geçmiş Atatürk'ün "**Yurtta sulh, cihanda sulh**" özlemini paylaşıyoruz.

Adı Barış olan bir dine mensubuz Allah'a şükürler olsun.

Terörün durmasını istiyoruz, ülkemize barış ve huzur gelmesini istiyoruz, ancak ne pahasına olur ise olsun değil. Ne pahasına olur ise olsun barış istemek önce onursuzluktur, sonra ahmaklık. Ortaya çıkan ise barış değil kirli barıştır. Onursuzluktur, çünkü ancak kendisine saygısı olmayan bir insan ne pahasına olursa olsun barış diyebilir. Ahmaklıktır, çünkü böyle bir barış ancak kısa bir süre sonra gerçekleşecek daha sert, daha keskin bir savaşın habercisidir. Tarih bunu birçok kez göstermiştir.

Bugün barış histerisi içinde olan bir küçük fakat etkili grup Öcalan ile yapılan müzakerelere "**ne pahasına olur ise olsun barış**" mantığı ile alkış tutuyor ve propagandasını yapıyor. Öcalan ile müzakere sürecini bizim gibi reddedenlere değil, çekinceleri olanlara, "**Ya acaba şunları da dikkate alsak ne olur?**" diyenlere yönelik olarak çok ağır bir üslupla saldırıyorlar. Bu bir yıldırma, bastırma, psikolojik savaş eylemidir. "Ne pahasına olur ise olsun barış" zihniyetini temsil edenlere inansa idik, İstiklal Harbi'ni gerçekleştiremez, Türkiye Cumhuriyetini kuramazdık.

Şimdi bugün barış derken açık açık PKK ile müzakereler ile elde edilecek "kirli barış" karşılığında Türkiye'nin AKP eli ile vereceklerimizi sıralayalım.

1)Öcalan kısa bir süre sonra serbest kalarak BDP'nin genel başkanlığını üstlenecek ve muhtemelen adına eyalet denilecek olan federal bölgenin valisi olacak.

2)Murat Karayılan, Cemil Bayık, Duran Kalkan vs bütün PKK liderleri Kandil'den Diyarbakır'da zafer kazanmış komutanlar gibi girecek ve kısa bir süre sonra Ankara sokaklarında görülecekler.

3)Adına demokratik özerklik denmeden Büyükşehir belediyeleri yasasında valinin seçimle geleceğine dair bir değişiklik yapılacak, kaynakların kullanımı üzerinde Ankara'nın denetimini düzenleyen madde kaldırılacak, Türkiye Avrupa Özerklik Şartı'na koyduğu çekinceleri kaldırarak, federasyon adı konulmadan federal sisteme geçilecektir. Bu kısa süre devam edecek süreci eyalet sistemine geçiş izleyecek.

4)Kürtçe eğitim yasalar ile düzenlenecek.

5)Anayasada Türk Milleti kavramının yer almaması çok büyük bir ihtimaldir. Alsa bile anlamını yitirmiş, içi boşaltılmış ve ilk fırsatta değiştirilebilir olacaktır. Türkiye’de iki milletin varlığı fiilen kabul edilmiştir, büyük bir ihtimal ile hukuken de kabul edilecektir.

6) Türk bayrağı, Türkiye bayrağına, Türk Silahlı Kuvvetleri, Türkiye Silahlı Kuvvetlerine, Türk Milli takımı, Türkiye milli takımına dönüştürülecektir.

Bütün bu adımlar Türkiye’nin ilk sarsıntıda parçalanmasının temellerini atacaktır. Ülkemizin doğusu ve batısı arasında büyük bir gerginlik doğacak, karşılıklı şüpheler gelişecektir. Henüz durumun tam anlamı ile farkında olmayan Türk Milleti “acının sonradan çıktığını” görecektir.

Bu düşünce ve duyguların iç muhalefet duygusundan kaynaklanmadığının, başka yerlerden de böyle görüldüğünün en açık göstergelerinden birisi Taşnak Partisi Erivan temsilcisi KiroManoyan’ın kısa bir süre önce yaptığı şu açıklamadır: “Ermenistan’ın iade edilmesini istediği topraklar şu anda Türklerin egemenliği altında. Yarın bizim iade edilmesini talep ettiğimiz topraklar Kürtlerin eline geçerse onlardan geri vermelerini talep ederiz. Bölgemizde gerçekleşebilecek köklü değişimleri seyirci olarak izleyebileceğimiz gibi, gidişatı yönlendirmek elimizde. Gelişmeleri yakından takip ederek hareket etmeliyiz.”

Bu çerçevede Kültür Bakanı Ömer Çelik, Türkiye’den ayrılan Ermenilere yapmış olduğu geri dönün çağrısı bir başka anlam mı kazanmaktadır? Bu meşru bir sorudur. Ömer Çelik Agos gazetesine verdiği demeçte şöyle demektedir: “Çağrı yaptıklarımıza şöyle dedik: Unutmayın ki, sizin yaşadığınız acıların yakın zamanda benzerini yaşamış bir kadro yönetiyor Türkiye’yi.”[20]

Üstelik PKK ortadan kalkacak mı?Aysel Tuğluk bu soruya şu cevabı verdi: “En az önümüzdeki çeyrek asır boyunca Kürtlerin var olduğu her yerde PKKda çeşitli biçimlerde olacak. Suriye’de bir süre daha silahlı. İran’da yakın gelecekte tekrar silahlı.” Bu açıklamadan çıkaracağımız sonuç şudur. Kandil, cephe gerisi Türkiye’ye taşınacak ve Suriye ve İran yeni cephelemler olacak. PKK Türkiye’nin başını belaya sokmaya devam edecektir.

BÖYLE OLMAK ZORUNDA MI?

AKP iktidarı 2002 sonu/ 2003 başında terörün bitme noktasına geldiği bir Türkiye devralmıştır. Öcalan, İmralı’nın derinliklerinde unutulmuştu. PKK, Kuzey Irak’ta Türkiye tarafından desteklenen KYB ile çatışma içinde idi. Bugün, 2013 başında Türkiye’yi yendiğini düşünen, Kuzey Irak’taki gücüne Kuzey Suriye’yi eklemiş bir PKK, AKP’yi 10 yıldan bu yana iktidarda tuttuğunu düşünen bir Öcalan, morali bozulmuş, çatışma isteği kırılmış, yargılanan ve sorgulanan bir Türk Ordusu ve PKK’yı yenme inancına ve iradesine sahip olmayan bir AKP Hükümeti vardır. 10 yılın sonucu budur.

PKK ile müzakere Türkiye’yi etnik bir cehennem, bölünmeye götürecek tek yoldur. Çünkü Öcalan ve PKK insan hakları ve demokrasi mücadelesi değil, toprak ve egemenlik mücadelesi vermektedir. Türkiye müzakereler ile bu yola girmiş ve düşünüldüğünden daha hızlı ilerlemektedir.

Oysa PKK ile müzakere tek yol değildir. Türkiye, PKK ile müzakere etmeden de PKK’yı aşabilir. Türkiye’nin PKK ile yapacağı tek görüşme örgütün teslim görüşmeleri olmalıdır. Bu noktaya ulaşılması kolay değildir ancak bu hedef uğrunda verilecek mücadeleye değer.

Terör örgütleri ile müzakere eden devletler müzakerelerden bir hayır görmemişlerdir. IRA ile masaya oturan İngiltere, birliğini korumak konusunda nasıl zaaf içinde olduğunu göstermiştir. Bu zaaf bugün İskoçya’nın İngiltere’den 300 sene birlikten sonra ayrılması sürecini tetiklemiştir. Gelecek 10 yıl içinde Kuzey İrlanda’da İngiltere’den kopacak ve İrlanda Cumhuriyeti ile birleşecektir. ETA ile görüşmelerde Bask’ın İspanya’dan ayrılma sürecini durdurmamıştır. Bugün Katalanlar da güçlü bir şekilde İspanya’dan ayrılmak istemektedirler. Özetle, terörle müzakere terör örgütüne teslim olmak

demektir. AKP bugün terör örgütüne teslim olmuştur.

Türkiye PKK terörünü aşabilecek güçte bir ülkedir. Bunun için gereken iktidarda PKK'yi yenme ve aşma konusunda kararlı ve bilgili kadronun olmasıdır. Terörle mücadele bir irade savaşıdır. Terör örgütü Türkiye'yi yenemeyeceğini bilir. Ancak Türkiye'yi yöneten kadroların iradesi zayıf olur ise örgüt istediği sonucu alır.

Terörle mücadelede sert güç unsurları ile yumuşak güç unsurları birlikte kullanılmalıdır. Sert güç, asker, polis, istihbarat ve yasaların etkili bir şekilde kullanmasının oluşturduğu güçtür. Yumuşak güç ise sosyal, ekonomik, kültürel, psikolojik olmak üzere diğer güç unsurlarıdır. Bu iki güç unsurunun birlikte kullanılmasına "**akıllı güç**" kullanımı denilir. PKK akıllı güç ile aşılabılır. PKK ile mücadele sürecinde devletin üç hedefi olmalıdır. İlk iki senede,

1)PKK terör örgütünün çatışma iradesini kırmak,

2)Halkı terör örgütünün baskısından kurtarmak ve

3) Bu iki seneyi, bölgesel ve milli rehabilitasyon dönemi izlemelidir. Çünkü terör örgütü, hem Güneydoğu Anadolu bölgesinde insanlarımızı hem de bütün yurdumuza çok ağır zararlar vermiştir. Bunların aşılması için bir zamana ihtiyaç olacaktır. Bu noktada çok boyutlu, entegre ve milli bütünlüğümüzü tekrar sağlayacak bir proje gerçekleştirilmelidir.

"PKK'yi son bir adam kalıncaya kadar mı öldüreceksiniz?" şeklinde sorular ortaya atılıyor. İnsanlık tarihinde hiç son adamın öldürülmesi ile biten savaş yoktur. Yenilgi direnme iradesinin ortadan kaldırılmasıdır. Bir terör örgütünü yenmek için,

1)Terör örgütünün hareket alanı ve eylemleri minimuma indirgenir.

2)Çatışmanın ekonomik kaynaklarının ortadan kaldırılır veya etkili bir şekilde azaltılır.

3)Çatışmayı sürdüren lider kadroları yok edilir.

4)Çatışmada kendisini destekleyen ülkelerin veya çevrelerin desteğinin kesilir.

5) Ve en önemlisi, devleti yenemeyeceğini, verdiği mücadelenin umutsuz olduğunu görmesi ile yenilir.

PKK bu şekilde yenilir. Şimdi bu beş ilkeyi aşağıda daha geniş bir şekilde açıklayalım.

1)PKK'nın bütün eylemleri Kuzey Irak'tan, Türkiye-Irak sınırının Irak tarafındaki 5-25 kilometrelik bir bölgeden kaynaklanıyor.Batıdan doğuya Sinat, Haftanın, Metina, Zap, Avaşın, Basyan, Hakurk bölgeleri Türk Ordusu tarafından işgal edilmelidir. Türk Ordusu bu bölgede bir tampon bölge yaratarak yerleşmelidir. Sınırın Türkiye tarafında ise Şırnak-Hakkari-Van illerinde sınıra 25 kilometre olan bütün yerleşim yerleri boşaltılmalı ve insansızlaştırılmalıdır. Böylece PKK ile Türkiye arasında 50 kilometrelik bir alan oluşacaktır. Türkiye içine sızmalar ortadan kalkacak. Bu süreçte, mücadelenin şiddetini yükseltip, profili düşürülecektir. Terörle mücadelede yoğun ileri askeri teknolojiler kullanacaktır. Terörle mücadelede TSK'yı mümkün olduğunca geri plana çekip, Jandarmanın terörle mücadelede uzmanlaşmış kadrolarını daha da etkili bir şekilde takviye ederek, alan hakimiyeti tekrar kurulmalıdır. Kandil Dağı ile Türk Özel Kuvvetleri'nin ve Türk Hava Kuvvetleri'nin tatbikat alanı haline getirilmelidir.

2)Terör finanse edilebildiği sürece devam eder. Terörle mücadelede özel kuvvetler kadar önemli olan bir güç de terörle mücadelede uzmanlaşmış finans uzmanları ile gümrük uzmanlarıdır. Hakkari-Van ekseninden başlayarak, PKK'nın bütün ekonomik kaynakları kesilmelidir.

3)Türkiye PKK'nın dağdaki elemanlarını değil, dünyanın değişik yerlerindeki lider kadrolarını hedeflemelidir. Öcalan'ı yakalayan, Sakık'ı yakalayan Türkiye, isterse Karayılan'ı, Kalkan'ı, Bayık'ı da

yakalayabilir veya öldürebilir. Türkiye şimdiye değin bunu neden yapmamıştır? Çünkü, uzun yıllardan bu yana Türkiye'yi yöneten siyasi kadrolar, PKK liderlerinin öldürülmesi durumunda PKK'nın da kendilerini hedef alacağını düşünerek, korkmuş ve Türk devletinin elini ayağını bağlamışlardır.

4)PKK'ya dolaylı ve dolaysız destek veren ülkeler yıldırılmalıdır.

5)Sonuçta PKK, Türkiye'yi yenemeyeceğini anlayacaktır. Lider kadrolardan yakalanmayanlar veya canlı kalanlar, Türkiye'nin şartlarını sormak için Ankara'ya müracaat edeceklerdir.

Sonuç

İçinden geçtiğimiz günler de MHP'li, CHP'li, AKP'li ve diğer partilerden bütün yurttaşlarımızın Türkiye Cumhuriyeti devletine sahip çıkma zamanıdır.

Böyle bir zamanda yapılabilecek en kötü şey "elimden ne gelir?" diye hiçbir şey yapmadan oturmaktır. Türk Milleti Sakarya Savaşı öncesinde elindeki avucundaki her şeyi aynı ve nakdi, Eskişehir-Kütahya muharebelerinde yenilerek geri çekilen Türk Ordusu'nu yeniden inşa etmek için Ankara Hükümetine vermektedir.

Bundan sonrasını Turgut Özakman'ın "Çılgın Türkler" kitabından okuyalım: "EMİRDAĞ KAYMAKAMI vakit geçirmeden İlçe Vergi Kurulunu kurdu.Kurul kaymakamın odasında toplandı.Kurul üyeleri bu hayati sorumluluğun altında ve halktan istenen özverinin büyüklüğü karşısında sersemlemişlerdi. Üyelerin çoğu ümitsizdi. Kaymakam halkın nasıl davranacağını kestiremediği için yalpalıyordu. Emirde, "Kurullara her şey makbuz karşılığı teslim edilecek, ne teslim edilmişse bedeli ilerde ödenecek" deniyordu ama acaba halk inanır mıydı buna?Anadolu, Osmanlı tarihçilerinin 'büyük kaçgun' adını verdikleri on yedinci yüzyıl sonundaki kargaşa döneminden beri devlete güvenmez olmuştu. Can ve mal güvenliğini sağlayamayan devlet, eşkıyanın yağmaladığı köyleri bir de vergi almak için kendi zorlayıp inletmişti. Bu yüzden birçok büyük, bayındır, zengin köy parçalanmış, köylüler kel tepelere, kuytu vadilere, orman içlerine göçmüş, böylece devletin ve eşkıyanın gözünün önünden, elinin altından, yolunun üzerinden kaçmıştı. Kaçamadığını anlaması uzun sürmeyecekti. Eski devlet bugüne kadar, bir şey vermeden, mal ve can vergisi isteye gelmişti. Şimdi yeni devlet de istiyordu.

Bunları konuşurlarken birden odanın kapısı küt diye ardına kadar açıldı. Kapının çerçevesi içinde Emirdağ'ın delisi Battal belirdi. Bağırды:

"Selamünaleyküm!"

Kaymakam öfkelenди:

"Ulan deli, baksana çalışıyoruz. Çık dışarı!"

"Kızma beyim, biliyorum, onun için geldim. Duydum ki Kemal'in askeri çıplakmış. Allah şahidimdir üzerimden başka çamaşırım yok. Çoraplarımı getirdim. Şimdi yıkadım, temizdir."

Yaklaşıp masanın üzerine bir çift ıslak yün çorap koydu. Çarıklarını sıyırıp odanın ortasında bıraktı:

"Aha bunlar da çarıklarım. Haydi kolay gelsin!"

Çıplak ayak, huzur içinde yürüyüp çıktı. Kapıyı gümleterek kapadı.

Üyelerin dilleri tutulmuştu sanki. Kaymakam, "Halktan kuşkulandığımız için tövbe edelim beyler.." dedi, "..Deli Battal gibi bir garibin bile yüreği köpürdüyse, tekmil halk ayaklanacak demektir. Hızlanalım."

Evet, içinden geçtiğimiz dönem Türk Milletine söylenen "PKK'ya taviz vermedik" yalanı ile Türkiye Cumhuriyeti devletinin federalleştirilerek Güneydoğu Anadolu'da federe bir PKK Kürdistan'ı

kurmasürecinin hızla ilerlediği bir dönemdir. Bu projenin destekleyicileri arasında dışarıda ABD vardır, AB vardır, içeride bütün ekonomik, politik, medyatik gücü ile AKP iktidarı vardır.

Böyle bir güç ittifakı karşında tek başına MHP'nin mitinglerinin, 300 aydının imzasının ve toplantılarının, CHP'nin karşı çıkışlarının, Türk Ocakları şubelerinin konferanslarının sonuç alma şansı yoktur. Böyle bir güç ittifakını yenecek kuvvet ancak Türk Milletinin anayasasını korumak, milli birlik ve beraberliğini savunmak için ayağa kalktığı zaman ortaya çıkacak güçtür. Her yurttaş, partilerden, derneklerden, hiç kimseden bir şey beklemeden bir şeyler yapma arayışı ve çabası içinde olmalıdır. Herhangi bir örgüt, parti, önderlik yapacak birisini beklemeden herkesin tek başına yapabileceği demokratik muhalefet girişimleri vardır.

Nasıl mı?

1) Süreci mümkün olduğunda yakından ve değişik kaynaklardan izleyin ve bilgilenin. Sanal ortamda veya gerçek yaşamda süreci birlikte izleyeceğiniz bir grup oluşturun. Böylece daha fazla bilgi akışı, gözden fazla bir şeyin kaçmaması gibi bir fayda ortaya çıkacaktır. Üstelik bu tür temaslar sağlıklı gerekçeler üretmenize yardımcı olacaktır.

2) Kafası karışık bir arkadaşınıza gerçeği anlatın. Unutmayın, siz ona gerçeği bir kez anlatacaksınız ancak ona değişik kaynaklardan yalan yüzlerce kez anlatılacak. Hemen anlamasını, kabul etmesini beklemeyin. Size karşı çıkar iken ileri sürdüğü gerekçeleri teker teker sabırla çürütün. Kavga eder gibi, onu yenmek amacı ile değil, onu kazanmak adına yapın bunu. Olmuyor demeyin ısrar edin. Kazandığınız herkes müzakere ve teslimiyet cephesinden alınmış Türk Milleti adına kazanılmış bir kişidir.

3) Kafası karışık bir komşunuzun evine akşam ziyaretine gidin ve doğruları ikna oluncaya kadar gidip gelerek izah edin. Unutmayın sizinle benzer düşünenler ile bu meseleyi tartışmanızın bir faydası yok mesele kararsız, kafası karışık veya kafası çelinmiş olanları ikna etmek, gerçeği göstermektir.

4) Televizyon kanallarının tek yanlı yayınlarını protesto edin ve telefon ederek protestonuzu bildirin. Her evden bir telefon gitse telefonlar kilitlenir. Başka kim yapar ki demeyin. 300 aydın imza attı yer yerinden oynadı. Bazen küçük bir telefon çevirme hareketi önemli sonuçlar doğurabilir.

5) Köşe yazarlarına e posta atın, mektup yollayın, telefon edin. Görüşlerinizi soğukkanlı ancak ısrarlı ve kararlı şekilde anlatın.

6) İlinizin milletvekillerini özellikle de AKP milletvekillerini arayın ve endişelerinizi anlatın.

7) Twitter ve facebook çok etkili bir şekilde kullanılabilir iki sosyal medya aracıdır. Bu araçlarda düzenlenecek ve bir süre sonra tekrar canlandırılacak kampanyalar ile kamuoyu uyanık tutulur. Twitterda T.C. kampanyası hükümeti geri adım atmaya zorlamıştır.

8) Milli sivil toplum örgütleri tarafından düzenlenen konferans ve panellere muhakkak gidilmeli ve giderken yanınızdakonuya uzak bir arkadaşınızı muhakkak götürmelisiniz.

9) Yaşananları anlatırken, çelişkileri gözler önüne serin. Örneğin, Başbakan Erdoğan Suriye'de Esad'ın bebek katili olduğunu ve Allah'ın intikamından kaçamayacağını söylüyor. Öte yandan kendisi Türkiye'de akıl adamlar aracılığı ile Öcalan'a "bebek katili" demeyin telkininde bulunurken, Öcalan ve PKK ile helalleşmeden bahsediyor.

10) Yaşananları anlatırken, sorular sorun. "Pazarlık yok deniliyor peki PKK neden çekiliyor? Öcalan serbest kalmadan terörü neden bitirsin?" veya "Erdoğan, Balıkesir'de genel af yok ancak devlet kendisine karşı işlenen suçları affedebilir diyerek neyi kastetti? Öcalan devlete karşı suçlardan içerde değil mi?" sorulabilecek bir başka soru, "Başbakan neden eyaletlerin kurulması gerektiğinden bahsetti ve Osmanlı'da da Kürdistan diye eyalet vardı açıklamasını yaptı? Acaba yine Kürdistan diye bir eyalet mi kurulması hedefleniyor?" Bu ve benzeri soruları çoğaltarak sorun. Bırakın karşınızdakiler cevaplasın.

Gün milli demokratik direniş ve mücadele günüdür.

---

[1] İsmail Hakkı Danişmend, **Tarihi Hakikatler**, Tercüman tarih ve Kültür yayınları, I, Birinci Cilt, İstanbul 2002, s.201

[2] Sadi Somuncuođlu, **Selçuklu, Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti Hangi Milletin** Devleti, Milli Düşünce Merkezi yayınları, Ankara 2012, s.14

[3] Suna Kili-Şeref Gözübüyük, **Türk Anayasa Metinleri**, Türkiye İş Bankası Yayınları, Ankara 1985, s.96'dan nakleden, S. Somuncuođlu, age, s.18

[4] İHA, 5 Mayıs 2013

[5] Sadi Somuncuođlu, Devletlerimiz ve Anayasalarımız, Milli Düşünce Merkezi, Ankara 2013, s.13

[6] Taraf, 3 Mayıs 2013s

[7] Taraf Gazetesi, 11 Mart 2013

[8] Sözcü, 28 Nisan 2013, Necati Doğru, "Dün kan akıtıcı, bugün yeni devlet adamı"

[9] Sözcü, 30 Nisan 2013, Emin Çölaşan, "Terörist konuştu"

[10] Vatan, 30 Nisan 2013, "Ankara'yı gelecek 3 şart"

[11] Taraf, 23 Nisan 2013

[12] Star, 1 Mart 2013

[13] Hürriyet, 4 Mayıs 2013, "PKK ne zaman silah bırakır bilmiyorum"

[14] Sözcü, 12 Mart 2013

[15] Hürriyet, 4 Mart 2013, "Öcalan özgür olacak"

[16] Taraf, 11 Mart 2013, "Neşe Düzel ile söyleşi: Sansür sürerse çözüm olmaz"

[17] Cumhuriyet, 4 Mart 2013, "Af gündemde mi?"

[18] Taraf, 11 Mart 2013

[19] Sözcü gazetesi 19 Nisan 2013

[20] nakleden Yeniçağ, 26 Nisan 2013, "Kürt-İslamcı Bakan, Türklüğü hedef aldı"

<http://www.21yyte.org/> adresinden 04.06.2013 22:30 tarihinde indirilmiştir